

Til Finanstilsynet,
Att.: Cecilie Sander Bernbom (ceb@ftnet.dk)
Og Ida Bruun (ibu@ftnet.dk).

Odense, den 7. august 2018
Journal nr. H-4940-18
0363-CRA

Høringssvar fra Foreningen Danske Revisorer vedr. Finanstilsynets vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven).

Indledningsvis skal vi takke Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen for at involvere brancheorganisationerne i arbejdet med vejledningen.

Generelt:

Det store fokus på transaktioner og manglende eksempler for andre brancher end dem, der vedrører de finansielle virksomheder, gør vejledning svært tilgængeligt for særligt de mange små revisions- og bogføringsvirksomheder som skal efterleve vejledningerne.

Vi ser derfor frem til at deltage i samarbejdet med Erhvervsstyrelsen og de øvrige brancheorganisationer om at få udarbejdet en branchevejledning for revisions- og bogholderibranchen, hvor eksemplerne er tydelige og brancherettet. Og til at få udarbejdet en vejledning, der er kogt ned til noget der anvendeligt, også for den lille revisionsvirksomhed.

Når vejledningen udkommer over et år efter lovens ikrafttrædelse er det foreningens opfattelse, at det er udtryk for mangel på rettidighed. Når man så på trods af den manglende vejledning, fra Erhvervsstyrelsens side har igangsat kontroller hos virksomhederne efter de nye regler, gør det ikke situationen bedre.

Konkret til høringssvaret:

Under **punkt 4.3**, henvises "ledelsesbekendtgørelserne", det uklart hvilke bekendtgørelser det er? Vi opfordrer til, at man i stedet for at henvise til "ledelsesbekendtgørelserne", angiver hvad det er for regler vi skal overholde. Det mener vi vil øge virksomhedernes compliance.

Under **punkt 4.3.3. sidste afsnit** forslår vi, at indehaveren udøver et passende antal stikprøver i forhold til kundetilgang og andre forhold, f.eks. ansættelse af nye medarbejdere. I virksomheder hvor der ikke er de store ændringer i hverken kunder eller personale, er det i eksemplet en meget hyppig kontrol, som vi ikke kan se det store udbytte af.

Under **punkt 9.5** foreslår vi, at listen over mitigerende tiltag udvides med autorisation til kundens personlige skattemappe.

I **punkt 15.2.1, pind 2)** foreslås det at spørge PEP'en om nærtstående eller nære samarbejdspartnere. Det vil jo kun være i meget få tilfælde, at en revisionsvirksomhed som betjener en PEP også vil have nærtstående eller nære samarbejdspartnere som kunder; og det vil jo kun afklares af de nærtstående og nære samarbejdspartnere for de PEP'ere som er kunde i virksomheden.

Hvis det skal fortolkes sådan at virksomheden kun skal identificere nærtstående og nære samarbejdspartnere til PEP'ere som er kunder i virksomheden, bør det præciseres. Hvis det ikke er tilfældet, mener vi at eksemplet giver anledning til misforståelser.

Af vejledningens **punkt 25.3** vedr. undtagelse for underretningspligten skrives der, at godkendte revisorer og revisionsvirksomheder er undtaget i forhold til oplysninger, som de modtager fra eller indhenter om en kunde, når de repræsenterer kunden i Landsskatteretten. Vi mener, at også andre revisorer, der virker som partsrepræsentant for deres kunder bør undtages, ligesom det er vores opfattelse at undtagelsen også bør gælde klager til Skatteankestyrelsen.

Af vejledningens punkt **28.3** fremgår at screening skal foregå for at undgå at stille midler til rådighed for dem som fremgår af listen. Er screeningen kun et krav hvis man stiller midler til rådighed? Og hvordan defineres "midler" i denne sammenhæng? Dette bør præciseres.

På vegne af
Foreningen Danske Revisorer,

Odense, d. 07.08.2018

Henrik Wilson,
Direktør
Foreningen Danske Revisorer

Frederiksberg, d. 07.08.2018

Carsten Hedegaard Fohlmann
Næstformand
Foreningen Danske Revisorer

Fra: Rasmus Philip Rask <rpr@biq.dk>
Sendt: 8. august 2018 14:27
Til: Cecilie Sander Bernbom (FT); Ida Bruun (FT)
Emne: Høring - Vejledning

Generelle bemærkninger

Høringssvar fra BiQ Aps til "Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terror".

Politisk og offentligt korruption eroderer befolkningens tillid til demokratiets tilstand også selv om vi i Danmark antageligvis har begrænset korruption jf. internationale undersøgelser. Som lovtitlen så fint beskriver det, skal vi bekæmpe eksisterende- og fremadrettet forebygge mod kommende korruption. Det involverer helt konkret introduktionen af et lovkrav om skærpede kundekendskabsprocedurer ved etableringen- samt monitorering af eksisterende kundeforhold, med indenlandske Politisk Eksponerede Personer.

BiQ er af den holdning at Danske Bank-sagen i Estland, samt Atea og Region Sjælland-sagen, danner grundlag samt understreger behovet for, fremadrettet at have øget dansk fokus på hvidvaskområdet. Indirekte herunder den specifikke identifikation af potentielle nøglepersoner forbundet hermed. Derfor er det BiQs holdning at Danmarks efterlevelse af hensynene bag FATF's 18. Og 22. anbefalinger bør være grundig og bør udføres med omhu. BiQ vil derfor i følgende svarskrift søge yderligere vejledning, samt gøre rede for potentielt uhensigtsmæssige aspekter af Finanstilsynets udkast til vejledning om Hvidvasklovens §§ 17 og 18.

Bemærkninger til vejledningens del 2, punkt 15, omhandlende PEP begrebet

Ad vejledningens stillingtagen til offentligt udbud af liste over indenlandske Politisk Eksponerede Personer, samt vejledning herom

BiQ har gjort sig det bemærket at:

Hvidvaskloven bygger på en betragtning om, at virksomheder omfattet af loven skal have en risikobaseret tilgang og selv fastsætte rammerne for, hvordan de overholder hvidvasklovgivningen. Vejledningens eksempler skal ses som en måde, hvor virksomheder kan finde inspiration til overholdelse af lovens krav. Eksemplerne er dog ikke et udtryk for

den eneste måde, som virksomhederne kan opfylde lovens krav på og skal heller ikke anses som en udtømmende liste for overholdelse af lovens krav.^[1]

Trods dette, har vejledningen følgende at sige om PEP begrebet:

For at støtte virksomhederne i arbejdet, fører Finanstilsynet på vegne af erhvervsministeren en liste over indenlandske PEP'er, som bidrager til en entydig identifikation og afgrænsning af PEP'er. Listen er offentligt tilgængelig. De organisationer, myndigheder og virksomheder, der har PEP'er i ledelsen mv., er forpligtet til at indberette til Finanstilsynet.^[2]

Ved en umiddelbar læsning af ovenstående, ser BiQ, den af Finanstilsynet ajourførte, Erhvervsministeriets PEP liste beskrevet af en natur som værende udtømmende. Dette vil være en afvigelse fra vejledningens egen indledende stillingtagen til hvidvaskloven. Ydermere vil dette direkte stride mod FATF's 18. og 22.

Anbefalinger^[3] om samme. Disse anbefalinger lyder som følgende:

Countries sometimes publish lists of domestic PEPs or prominent public functions, although this is not required by the FATF standards and such lists have potential shortcomings and can pose potential challenges for effective implementation. There are two types of lists that countries may publish: a list of positions/functions that would be held by a PEP, or a list of actual names of PEPs. In general, while the inclusion on a list can confirm the fact that a person is a PEP, not being featured on a list does not exclude the possibility that a person is nevertheless a PEP.

With regard to the list of actual names, such lists of domestic PEPs can be problematic as they are quickly outdated, difficult to manage, costly to maintain, and do not contain family members or close associates, and therefore the FATF does not advocate this approach. In addition, such lists depend on the foreign country's interpretation of what constitutes a prominent public function and the criteria for listing an individual as a PEP may diverge from the interpretation and criteria which is applicable domestically. Finally, there is risk that financial institutions and DNFBPs would rely exclusively on the list, fail to consider other customers who may be PEPs, and therefore fail to have fully assessed the risk of the business relationship; significantly impacting the effectiveness of the measures.

Derfor ønsker BiQ konkret at udkastet til vejledningen *eksplicit* tager stilling til, samt *eksplicit* vejleder om, hvorvidt den dansk offentlige PEP liste er den endelige afgrænsning af PEP-begrebet og dermed er udtømmende. Samt om procedurer der beror på en screening af denne er tilstrækkelig for *alle* danske virksomheders forpligtigelser til fastlæggelse af 'politikker, procedure og interne kontroller' i henhold til HVL §§ 17 og 18.

Ad nærtstående og nære samarbejdspartnere til PEP

Hvidvasklovens §2 stk. 7 litra b siger følgende om samarbejdspartnere til PEP:

En fysisk person, der på anden måde end nævnt i litra a har en nær forretningsmæssig forbindelse med en eller flere politisk eksponerede personer

Denne formulering tager sit udspring i EU direktivets artikel 3 stk. 11 litra a som har følgende at sige om samarbejdspartnere til PEP:

fysiske personer, som vides at have fælles reelt ejerskab af juridiske enheder eller juridiske arrangementer eller på anden måde har nære forretningsforbindelser med en politisk eksponeret person

Det bliver i vejledningen fortolket til følgende definition på samarbejdspartner til PEP:

1) En fysisk person, som er reel ejer af en virksomhed eller anden form for juridisk person i fællesskab med en eller flere PEP'er.

2) En fysisk person, der på anden måde har en nær forretningsforbindelse med en eller flere PEP'er Dette kan f.eks. være en samhandelspartner over en længere periode.

3) En fysisk person, som er den eneste reelle ejer af en virksomhed eller anden form for juridisk person, der er oprettet til fordel for en PEP. Det betyder, at den fysiske person direkte eller indirekte kontrollerer alle ejerandelene eller stemmerettighederne mv. i den pågældende virksomhed eller anden juridisk person.^[4]

Til denne vejledning om nær samarbejdspartner til PEP søger BiQ ved følgende eksemplificeringer at få afgrænset tilfælde af samhandel med PEP. Vi ønsker derfor finanstillsynets stillingtagen til nedenstående i vejledningen.

Fast ejendom

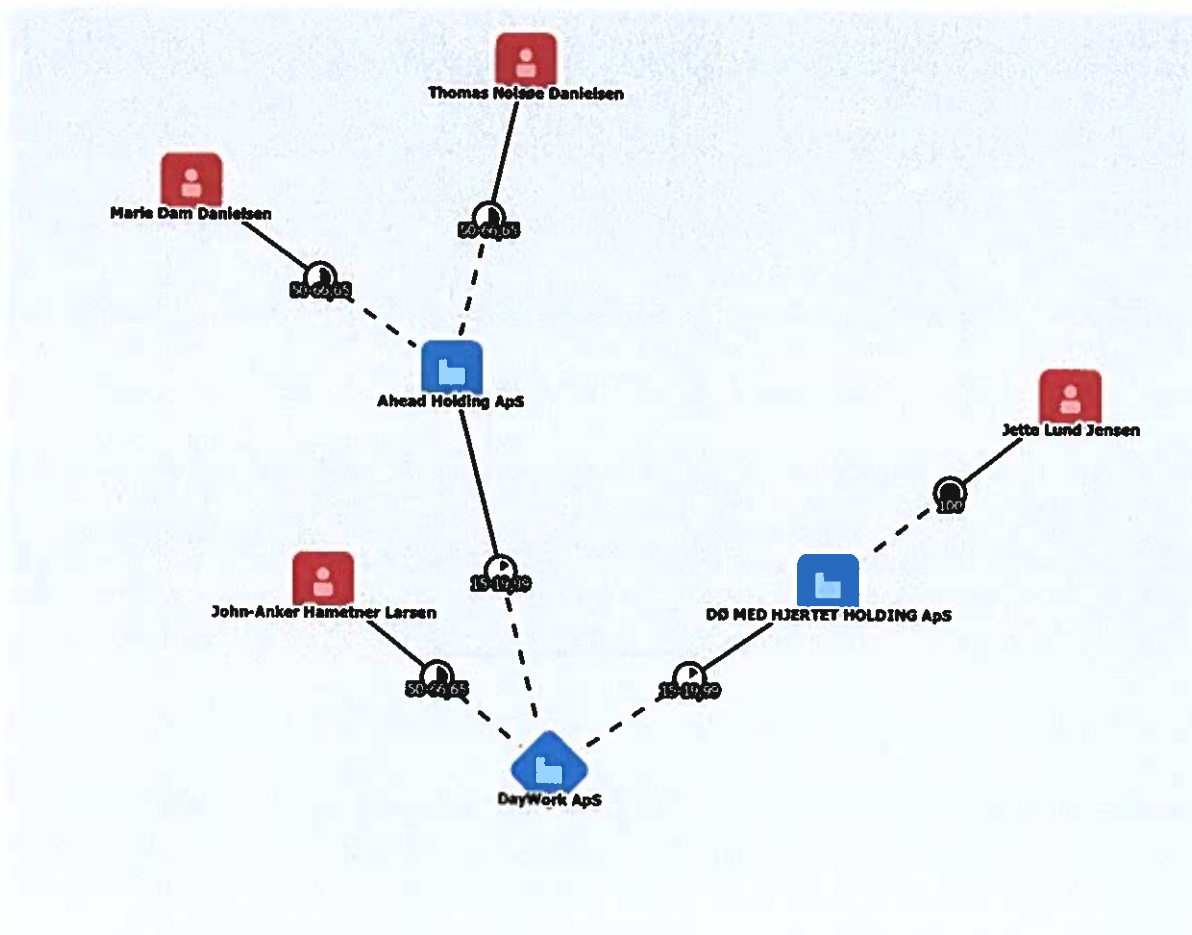
Er fysiske personer der, direkte eller gennem reelt ejerskab af juridiske personer, ejer fast ejendom sammen med PEP'er omfattet af vejledningens 2. punkt?

Samhandelsaftaler

Er fysiske personer med reelt ejerskab af virksomheder der, nærmest helt eller udelukkende, driver virksomhed bestående af samhandelsaftaler med PEP ejet virksomhed omfattet af vejledningens 3. punkt?

Juridisk person oprettet til fordel for PEP

Daywork ApS ejerstruktur ser ud som illustreret i figuren herunder. En PEP er placeret øverst i ejerhierarkiet og har tidligere ejet virksomheden 50%. Efter et kapitalindskud fra en ny ejer, er PEP'ens ejerandel faldet, men værdien af virksomheden steget. Eksemplet er ikke enestående og vi finder det kunne være en god illustration af nære samarbejdspartnere, dog muligvis i anonymiseret form. Bemærk: PEP'en er ikke reel ejer, men har en ejerandel af virksomheden der ikke overskrider 20% og har fået en reel gevinst fra stigningen i selskabets ansvarlige kapital.

Rasmus P. Rask - Direktør - BiQ ApS / Kreditregisteret A/S
Niels Juels Gade 5, 4, 1059 Kbh K
Web: <http://www.biq.dk> - rpr@biq.dk
Phone: 70 25 50 65 - Mobile: 28 14 58 12

Følg os på LinkedIn

⁽¹⁾ Midterst, s. 6. udkast til vejledning

⁽²⁾ Nederst, s. 78. udkast til vejledning

⁽³⁾ Stk. 64 & 65, S. 18, litra e, kapitel V, Recommendation 18 & 22

⁽⁴⁾ Nederst, s. 80. udkast til vejledning

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

ceb@ftnet.dk og ibu@ftnet.dk

Den 9. august 2018

Høring – vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven). Deres J. nr. 6254-0011.

Indledning

FSR – danske revisorer takker for muligheden for at komme med bemærkninger til udkast til vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme.

Hvidvask og terrorfinansiering er dybt skadeligt for samfundet, og bekæmpelsen heraf er en vigtig samfundsopgave for såvel myndigheder som private aktører, og derfor er det også vigtigt, at de virksomheder, der er omfattet af lovgivningen bliver vejledt i, hvordan de skal agere for at overholde regelsættet og dermed medvirke til at løfte opgaven med at bekæmpe hvidvask og finansiering af terrorisme.

Vi hilser derfor den ny vejledning til erstatning for den tidligere vejledning velkommen, ligesom vi har været meget glade for de møder, som vi har haft med Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet i forbindelse med udfærdigelse af vejledningen. Det har givet os mulighed for en god dialog om de enkelte kapitler i vejledningen. Havde vi ikke på forhånd haft kendskab til vejledningen, ville den korte høringsfrist midt i sommerferieperioden have været et stort problem, da der er trods alt er tale om en vejledning på 139 sider.

Vi ser frem til det fortsatte samarbejde ikke mindst i forbindelse med de udmærkede tiltag, som anføres i udkast til den nationale strategi til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, hvor samarbejdet mellem myndigheder og brancheorganisationer samt vejledning fra myndighederne fremover bliver central i bekæmpelsen af hvidvask og terrorfinansiering.

Vi ønsker indledningsvist særligt at fremhæve, at

- Vi er uenige i beskrivelsen af revisors rolle om § 8, stk. 1, som beskrevet side 33. Vi har allerede indledt en dialog med jer herom og revisors rolle i øvrigt særligt i den finansielle sektor. Denne fortsætter vi naturligvis

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

*"2) om produkterne, tjenesteydelserne eller transaktionerne giver kunderne mulighed for at modtage betalinger fra tredjemand, og at dette kan ske fra en ukendt eller ikke-associeret tredjemand og
3) om der kan foretages betalinger, som ikke er regelmæssige, og som ikke beror på et fast mønster."*

Side 33 Revisors ansvar i relation til klienters politikker/procedurer og kontroller: *"For virksomheder, der har en uafhængig revisionsfunktion, skal denne sikre overholdelsen af virksomhedens § 8, stk. 1-forpligtelse".* Det er FSR – danske revisorer ikke enig i. I hvert fald ikke i den bastante formulering. Menes der reelt en intern revisionsfunktion? Tænkes der på særlovgivning om finansielle virksomheder? Afsnittet forekommer meget fokuseret på finansielle virksomheder med fire led "of defence" (hvidvaskansvarlig, compliance, ekstern (menes nok intern?) revision samt et direktionsmedlem.

FSR – danske revisorer foreslår, at det præciseres, om der henvises til lovens § 4, stk. 4, eller om det er Finanstilsynets vurdering, at kravet også gælder i virksomheder, der ikke er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7.

Side 33 Generisk større risiko uden for EU? Måske lidt for bastant formuleret. *"Et eksempel på ovenstående er, hvis virksomheden vælger at udbyde tjenesteydelser til lande uden for EU, skal virksomheden sikre effektive procedurer, som tager højde for den øgede eksponering for risici, som virksomheden får ved at udbyde tjenesteydelser uden for EU."* Afsnittet bør "blødes lidt op" og FSR – danske revisorer foreslår, at det ikke fremstår som om, at alle lande udenfor EU/EØS er øget risiko.

Side 35 Fokus for eksklusivt på finansielle virksomheder: *"Det er et krav, at dokumentationen af procedurerne (f.eks. forretningsgange) er lettilgængelige og overskuelig for de ansatte, jf. de regler, der gælder herfor i ledelsesbekendtgørelserne".* Der henvises igen til disse bekendtgørelser på side 36 om intern kontrol. Betyder det modsætningsvis, at dette ikke er et krav for virksomheder, der ikke er omfattet af ledelsesbekendtgørelsen?

Side 37 Meget højt forventningsniveau om egenkontrol i enkeltmandsvirksomhed: *"Den interne kontrol i denne type virksomheder kan f.eks. være, at indehaveren med et fast interval, f.eks. 2-3 gange i kvartalet udtager en række stikprøver og*

Side 61 Afsnit 9.6.2 FSR – danske revisorer foreslår, at det tydeliggøres i afsnittet, at kravet om at klarlægge ejer - og kontrolstruktur ikke alene har til formål at identificere reelle ejere, men også eksempelvis kundens daglige ledelse med videre. Det kunne f.eks. beskrives, at det naturligvis er relevant for risikovurderingen af kunden, hvis direktøren i selskabet er en kendt kriminel.

Side 5

Side 76/88 Er der manglende konsistens i de to nedenstående afsnit på side 76 og 88? Og/eller er der tale om en tilsigtet skærpelse for PEP, eller er det fordi afsnittet på side 76 er en henvisning til lovens § 17, stk. 2, og derfor ikke et krav i PEP-bestemmelsen? (bør præciseres nærmere):

(side 76): *"Virksomhederne skal dog altid gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvis kunden har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme."*

Versus

(side 88): *"Virksomheden skal altid gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, når virksomheden indgår forretningsforbindelse med en udenlandsk PEP. Udenlandske PEP'er vil ofte udgøre høj risiko, fordi virksomheden ikke har samme førstehåndskendskab som i forhold til indenlandske PEP'er. Virksomheden vil som udgangspunkt ikke have samme adgang og kendskab til informationer om personens hverv, graden af personens beføjelser og kontrol i kraft af hvervet lønniveau".*

Hvad så med konsistensen til side 86 og de øvrige nordiske lande specielt om PEP?:

(side 86 2)) *".....Hvis en position holdes i et land, hvor der vurderes at være begrænset risiko for omfattende korruption, f.eks. Danmark eller de øvrige nordiske lande, vil den pågældende kunne have en fremtrædende offentlig funktion, uden at der er en forøget risiko".*

Side 77 13) *"Indhenter den øverste ledelses godkendelse ved etablering eller fortsættelse af forretningsforbindelsen til kunden".* Hvilken øverste ledelse er der tænkt på? Vi foreslår, at det præciseres, at alt efter hvor risikoen er, kan/skal sagen eskaleres højere op.

Det er derfor problematisk i en vejledning at måtte henvise til, at *"Der er flere private aktører, der udbyder en service med screening mod diverse lister, der sikrer at alle de lister, der screenes mod, er opdaterede"*.

Side 7

Dette gælder, selv om formalia sikkert er overholdt i og med, at de omfattede virksomheder jo skal kende reguleringen og herunder de gældende EU-forordninger, der sætter FN resolutioner i kraft, samt indfører specifikke EU-lister som f.eks. omkring Rusland.

Det stiller urealistiske krav til eksempelvis en mindre revisionsvirksomhed. Hertil kommer, at det er unødigt omkostningstungt, at alle hver for sig skal etablere samme screeningsgrundlag, som alle skal anvende på samme måde uanset hvad.

Side 125 Afsnit 31 *"Virksomheden, herunder virksomhedens ledelse og ansatte, har pligt til at hemmeligholde:*

- 1) at der er sket underretning til Hvidvasksekretariatet i SØIK,*
- 2) at det overvejes, om der skal gives en underretning,*
- 3) at der er iværksat en undersøgelse eller*
- 4) at der vil blive iværksat en undersøgelse.*

Tavshedspligten omfatter kun ovenstående oplysninger.

Hvis en virksomhed får mistanke om, at en ansat i en anden virksomhed hvidvasker udbytte fra f.eks. underslæb eller mandatsvig over for virksomheden, er tavshedspligten ikke til hinder for, at den førstnævnte virksomhed kan oplyse den sidstnævnte virksomhed om mistanken om underslæb eller mandatsvig".

Formuleringen kunne gøres mere tydelig, da det ikke står helt klart, hvilken taleret der tænkes på i andet afsnit.

Side 126 Der mangler noget i denne sætning:

"Undtagelsen til tavshedspligten i virksomheder i samme koncern, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn eller lignende virksomheder i koncernen med hjemsted eller som er hjemmehørende i et EU- eller EØS-land".

Mindre væsentlige bemærkninger

virksomheden. Dvs. at virksomheden skal være sikker på, at virksomheden ved brug af leverandøren til fulde lever op til hvidvasklovens krav samme måde, som hvis virksomheden selv varetog opgaverne i overensstemmelse med hvidvaskloven”.

Side 9

Side 123 Følgende to afsnit siger det samme med to forskellige ordlyd:

”Virksomheden må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af, at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvaskloven til en tilsynsmyndighed eller til en whistleblowerordning i virksomheden.

Virksomheden må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af, at den ansatte har foretaget en underretning til Hvidvasksekretariatet i SØIK, heller ikke hvis det er en intern underretning på baggrund af en ansats mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme.”

Hvis der er spørgsmål til høringssvaret, står vi naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Liselotte Bang
Chefkonsulent, cand.jur.

Lars Kiertzner
Chefkonsulent, statsautoriseret revisor

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

ceb@ftnet.dk og ibu@ftnet.dk

Den 9. august 2018

Høring – vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven). Deres J. nr. 6254-0011.

Indledning

FSR – danske revisorer takker for muligheden for at komme med bemærkninger til udkast til vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme.

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

Hvidvask og terrorfinansiering er dybt skadeligt for samfundet, og bekæmpelsen heraf er en vigtig samfundsopgave for såvel myndigheder som private aktører, og derfor er det også vigtigt, at de virksomheder, der er omfattet af lovgivningen bliver vejledt i, hvordan de skal agere for at overholde regelsættet og dermed medvirke til at løfte opgaven med at bekæmpe hvidvask og finansiering af terrorisme.

Vi hilser derfor den ny vejledning til erstatning for den tidligere vejledning velkommen, ligesom vi har været meget glade for de møder, som vi har haft med Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet i forbindelse med udfærdigelse af vejledningen. Det har givet os mulighed for en god dialog om de enkelte kapitler i vejledningen. Havde vi ikke på forhånd haft kendskab til vejledningen, ville den korte høringsfrist midt i sommerferieperioden have været et stort problem, da der er trods alt er tale om en vejledning på 139 sider.

Vi ser frem til det fortsatte samarbejde ikke mindst i forbindelse med de udmærkede tiltag, som anføres i udkast til den nationale strategi til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, hvor samarbejdet mellem myndigheder og brancheorganisationer samt vejledning fra myndighederne fremover bliver central i bekæmpelsen af hvidvask og terrorfinansiering.

Vi ønsker indledningsvist særligt at fremhæve, at

- Vi er uenige i beskrivelsen af revisors rolle om § 8, stk. 1, som beskrevet side 33. Vi har allerede indledt en dialog med jer herom og revisors rolle i øvrigt særligt i den finansielle sektor. Denne fortsætter vi naturligvis

gerne, og vi er også meget klar til at drøfte nye specifikke opgaver for revisor som drøftet med kontorchef Stig Nielsen på møde i juni 2018

Side 2

- Vejledningen bærer forståeligt nok præg af den store betydning den finansielle sektor har på dette område. Revisionsvirksomheder har i mange tilfælde brug for vejledning, der specifikt vedrører den rolle revisor har, og vi er derfor glade for, at Erhvervsstyrelsen har taget initiativ til at supplere denne vejledning med særlige overvejelser for revisorer. Det foreslås tillige, at det præciseres yderligere i vejledningen, hvilke krav, der alene gælder for finansielle virksomheder.

Væsentlige bemærkninger

Kapitel 1 som er et udmærket afsnit forekommer dog lidt fejlplaceret i forhold til læsevenlighed og tilgængelighed. Det er jo "sidesporet" med andre omfattede virksomheder, der konkret skal godkendes og optages i de særlige hvidvaskregistre i henholdsvis Finanstilsyn og Erhvervsstyrelse. Det bør ikke stå forrest, da man risikerer, at læsere "står af". Et forslag kunne være, at lave et særligt kapitel om disse specielle forhold.

Side 13 Forvaltere/administratorer af trusts, fonde med videre – omfatter det båndlagte kapitaler? Det er FSR – danske revisorer opfattelse, at det er tilfældet, men det kunne ekspliciteres.

Side 17 Efter indførelsen af § 290 a i straffelovens om hvidvask – er der så brug for at henvise til den generelle hæleribestemmelse i § 290?

I givet fald: I hvilke tilfælde (er overtrædelser af kontantforbud ikke "konvertering" af midler fra kriminalitet? Er det ikke tilfældet, ville der være et særskilt rum for at straffe efter § 290).

Side 18 Finansiering af terrorisme bør også inddrage straffelovens § 110 c om såkaldte indefrysningsskonti, som Erhvervsstyrelsen jo kræver en screening af (vha. EU's værktøj til gennemløb af de mere end 90 indefrysningsslister).

Side 20 der henvises til "*boksen nedenfor*", som ikke findes (handler om falske penge).

Side 25 om kompleksitet – de to af de tre kriterier virker alt for brede og generelle (de kan alt for ofte bekræftes, og giver dermed ikke megen praktisk vejledning for risikovurderingen):

*"2) om produkterne, tjenesteydelserne eller transaktionerne giver kunderne mulighed for at modtage betalinger fra tredjemand, og at dette kan ske fra en ukendt eller ikke-associeret tredjemand og
3) om der kan foretages betalinger, som ikke er regelmæssige, og som ikke beror på et fast mønster."*

Side 33 Revisors ansvar i relation til klienters politikker/procedurer og kontroller: *"For virksomheder, der har en uafhængig revisionsfunktion, skal denne sikre overholdelsen af virksomhedens § 8, stk. 1-forpligtelse".* Det er FSR – danske revisorer ikke enig i. I hvert fald ikke i den bastante formulering. Menes der reelt en intern revisionsfunktion? Tænkes der på særlovgivning om finansielle virksomheder? Afsnittet forekommer meget fokuseret på finansielle virksomheder med fire led "of defence" (hvidvaskansvarlig, compliance, ekstern (menes nok intern?) revision samt et direktionsmedlem.

FSR – danske revisorer foreslår, at det præciseres, om der henvises til lovens § 4, stk. 4, eller om det er Finanstilsynets vurdering, at kravet også gælder i virksomheder, der ikke er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7.

Side 33 Generisk større risiko uden for EU? Måske lidt for bastant formuleret. *"Et eksempel på ovenstående er, hvis virksomheden vælger at udbyde tjenesteydelser til lande uden for EU, skal virksomheden sikre effektive procedurer, som tager højde for den øgede eksponering for risici, som virksomheden får ved at udbyde tjenesteydelser uden for EU."* Afsnittet bør "blødes lidt op" og FSR – danske revisorer foreslår, at det ikke fremstår som om, at alle lande udenfor EU/EØS er øget risiko.

Side 35 Fokus for eksklusivt på finansielle virksomheder: *"Det er et krav, at dokumentationen af procedurerne (f.eks. forretningsgange) er lettilgængelige og overskuelig for de ansatte, jf. de regler, der gælder herfor i ledelsesbekendtgørelserne".* Der henvises igen til disse bekendtgørelser på side 36 om intern kontrol. Betyder det modsætningsvis, at dette ikke er et krav for virksomheder, der ikke er omfattet af ledelsesbekendtgørelsen?

Side 37 Meget højt forventningsniveau om egenkontrol i enkeltmandsvirksomhed:

"Den interne kontrol i denne type virksomheder kan f.eks. være, at indehaveren med et fast interval, f.eks. 2-3 gange i kvartalet udtager en række stikprøver og

kontrollerer, at virksomhedens procedurer er blevet overholdt. Det kan f.eks. være en kontrol af, om der er foretaget tilstrækkeligt kundekendskabsprocedurer og indhentet korrekt materiale i den forbindelse samt en kontrol af, at der er foretaget opslag op mod sanktionslister". Det forekommer ubegrundet at sætte overliggeren så højt ved sammenligning med eksempelvis overvågningskravene i ISQC 1 (International kvalitetsstyringsstandard, som godkendte revisorer skal følge).

Side 4

Side 49 "Hvis en kundes ejer- og kontrolstruktur ændrer sig, f.eks. på grund af en virksomhedsomdannelse eller fordi virksomheden får inddraget en tilladelse til at udføre visse aktiviteter."

Der må kunne findes bedre eksempler på ændret ejer-/kontrolstruktur end omdannelse og inddragelse af en koncession – eksempelvis salg af dattervirksomhed.

Side 52 "tilsigtede beskaffenhed" er et noget uklart begreb – og bliver ikke meget klarere i afsnit 9.7 side 65ff. Formål er klart nok – men hvad ligger der i:

"Kravet om, at virksomheden skal vurdere forretningsforbindelsens tilsigtede beskaffenhed, betyder, at virksomheden skal kende karakteren af forretningsforbindelsen, dvs. de egenskaber og forhold, der tilsammen giver forretningsforbindelsen sin karakter".

Side 54. "Det er som udgangspunkt kunden, der skal give identitetsoplysningerne. Det er derfor som hovedregel ikke tilstrækkeligt, at kunden alene oplyser sit cpr-nr., hvorefter virksomheden selv indhenter kundens navn i CPR (Det Centrale Personregister). I tilfælde med begrænset risiko kan det dog være tilstrækkeligt, hvis identitetsoplysninger om kunden indhentes fra kundens arbejdsgiver, f.eks. i tilfældet med arbejdsmarkedspensioner".

Uklart afsnit – hvad betyder "derfor" i sammenhæng med "alene"? Det ville hjælpe at erstatte "alene" med "selv".

Side 60 ff. Afsnit 9.6.1 om reelle ejere i selskabsformer, der er uden ejerinteresser er lidt tyndt. Der kan vel opstilles den generelle regel, at bestyrelsen altid skal identificeres og eventuelt legitimeres?

Side 61 Afsnit 9.6.2 FSR – danske revisorer foreslår, at det tydeliggøres i afsnittet, at kravet om at klarlægge ejer - og kontrolstruktur ikke alene har til formål at identificere reelle ejere, men også eksempelvis kundens daglige ledelse med videre. Det kunne f.eks. beskrives, at det naturligvis er relevant for risikovurderingen af kunden, hvis direktøren i selskabet er en kendt kriminel.

Side 5

Side 76/88 Er der manglende konsistens i de to nedenstående afsnit på side 76 og 88? Og/eller er der tale om en tilsigtet skærpelse for PEP, eller er det fordi afsnittet på side 76 er en henvisning til lovens § 17, stk. 2, og derfor ikke et krav i PEP-bestemmelsen? (bør præciseres nærmere):

(side 76): *"Virksomhederne skal dog altid gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvis kunden har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme."*

Versus

(side 88): *"Virksomheden skal altid gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, når virksomheden indgår forretningsforbindelse med en udenlandsk PEP. Udenlandske PEP'er vil ofte udgøre høj risiko, fordi virksomheden ikke har samme førstehåndskendskab som i forhold til indenlandske PEP'er. Virksomheden vil som udgangspunkt ikke have samme adgang og kendskab til informationer om personens hverv, graden af personens beføjelser og kontrol i kraft af hvervet lønniveau".*

Hvad så med konsistensen til side 86 og de øvrige nordiske lande specielt om PEP?:

(side 86 2)) *".....Hvis en position holdes i et land, hvor der vurderes at være begrænset risiko for omfattende korruption, f.eks. Danmark eller de øvrige nordiske lande, vil den pågældende kunne have en fremtrædende offentlig funktion, uden at der er en forøget risiko".*

Side 77 13) *"Indhenter den øverste ledelses godkendelse ved etablering eller fortsættelse af forretningsforbindelsen til kunden".* Hvilken øverste ledelse er der tænkt på? Vi foreslår, at det præciseres, at alt efter hvor risikoen er, kan/skal sagen eskaleres højere op.

Side 81 "Hvis en person deltager i bestyrelsesarbejde med en PEP, hvor bestyrelsen er vurderet til at være den reelle ejer af en juridisk person, vil personen ikke af den grund skulle anses for at være en nær samarbejdspartner. Virksomheden vil i sådanne tilfælde skulle vurdere, om der er tale om en nær forretningsmæssig forbindelse med en PEP, der falder ind under punkt 2 ovenfor".

Side 6

Det er uklart, om der menes, at det ikke pr. automatik er en nær samarbejdspartner, men at der kræves en konkret vurdering af, om det er det?

Side 94 ff. Afsnit 17 Der kunne med fordel indarbejdes et afsnit om opdatering af kundekendskabsprocedurer.

Side 107 "Hvis virksomhedens undersøgelse, herunder virksomhedens spørgsmål om formål mv., giver kunden anledning til at afstå fra transaktionen eller aktiviteten, er mistanken ikke blevet afkræftet. Derimod er mistanken blevet underbygget, og virksomheden bør dermed foretage en underretning til Hvidvasksekretariatet i SØIK".

Afsnittet virker for bastant. Det kan eksempelvis ikke altid være tilfældet, hvor en klient undlader at foretage en klassifikation af omkostning, der ville indebære skatteunddragelse. En sådan klient kan jo meget vel være i rimeligt god tro, hvorefter der objektivt kan foreligge forsøg på skatteunddragelse, men ikke med den krævede subjektive tilregnelser.

Side 119 Tung og kryptisk vejledning om indefrysning. Der gøres først opmærksom på, at der ikke længere er krav om screening af de pågældende EU-forordningers indhold af finansielle sanktioner. I umiddelbar forlængelse heraf henviser tilsynet imidlertid til, at der nok alligevel er et sådant krav ud fra de generelle bestemmelser i loven. Det kan kun virke forvirrende.

Det ville være bedre at skrive, at der er et krav stadigvæk udledt af de generelle regler, selv om kravet ikke længere er specificeret i loven.

Side 120 Det er FSR – danske revisorers opfattelse, at det bør være en offentlig opgave at sikre, at de af hvidvaskloven omfattede virksomheder kan leve op til reglerne så "smertefri" og omkostningsneutralt som muligt.

Det er derfor problematisk i en vejledning at måtte henvise til, at *"Der er flere private aktører, der udbyder en service med screening mod diverse lister, der sikrer at alle de lister, der screenes mod, er opdaterede"*.

Side 7

Dette gælder, selv om formalia sikkert er overholdt i og med, at de omfattede virksomheder jo skal kende reguleringen og herunder de gældende EU-forordninger, der sætter FN resolutioner i kraft, samt indfører specifikke EU-lister som f.eks. omkring Rusland.

Det stiller urealistiske krav til eksempelvis en mindre revisionsvirksomhed. Hertil kommer, at det er unødigt omkostningstungt, at alle hver for sig skal etablere samme screeningsgrundlag, som alle skal anvende på samme måde uanset hvad.

Side 125 Afsnit 31 *"Virksomheden, herunder virksomhedens ledelse og ansatte, har pligt til at hemmeligholde:*

- 1) at der er sket underretning til Hvidvasksekretariatet i SØIK,*
- 2) at det overvejes, om der skal gives en underretning,*
- 3) at der er iværksat en undersøgelse eller*
- 4) at der vil blive iværksat en undersøgelse.*

Tavshedspligten omfatter kun ovenstående oplysninger.

Hvis en virksomhed får mistanke om, at en ansat i en anden virksomhed hvidvasker udbytte fra f.eks. underslæb eller mandatsvig over for virksomheden, er tavshedspligten ikke til hinder for, at den førstnævnte virksomhed kan oplyse den sidstnævnte virksomhed om mistanken om underslæb eller mandatsvig".

Formuleringen kunne gøres mere tydelig, da det ikke står helt klart, hvilken taleret der tænkes på i andet afsnit.

Side 126 Der mangler noget i denne sætning:

"Undtagelsen til tavshedspligten i virksomheder i samme koncern, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn eller lignende virksomheder i koncernen med hjemsted eller som er hjemmehørende i et EU- eller EØS-land".

Mindre væsentlige bemærkninger

Uklare referencer er et gennemgående issue – nogle eksempler side 21 (afsnit 2 nedenfor, afsnit 1.4), side 46 (afsnit 1.1.2, kapitel 3), side 49 (afsnit 2.4, afsnit 2.5), side 51 (1.1, 1.5), side 52 (1.2, 1.4), 68 (1.1.1, 1.1.2).

Side 8

Det ville være hensigtsmæssigt at tilføje en liste i vejledningen med benyttede forkortelser.

Sproglige bemærkninger

Side 12 e) "Det er vurderes, at risikoen for hvidvask og terrorfinansiering er høj i forbindelse med virtuelle kunder, da kunden har mulighed for at skjule eller sløre sin identitet."

Side 23 "sin samlede medtage"?

Side 30 "risikofaktorerne er statiske og umiddelbart ikke ændrer sig" er en pleonasme, som bør undgås i en vejledning, hvor læser vil lede med lys og lygte efter, om der er noget udvidende i en formulering.

Side 30 Dårligt sprog: ".....hvis virksomheden begynder at udbyde nye produkter, tjenesteydelser eller leveringskanaler" – der tænkes formentlig på benyttelse og ikke udbud af leveringskanaler.

Side 77 "Målet er, at virksomheden i henhold til sine politikker og procedurer varetager og forebygger de øgede risici, som forretningsforbindelsen konkret indebærer." Hvordan varetager man en risiko??

Side 82 "4) Virksomheden abonnerer hos en eller flere af de tjenesteudbydere, der tilbyder information om, til der er PEP, nærtstående til en PEP eller nær samarbejdspartner med en PEP."

Side 97 Ad 2 "Det er dog på en betingelse, at tredjemanden er en virksomhed eller person, der svarer til de virksomheder og personer, er tilsvarende de, der er omfattet af hvidvaskloven, og at virksomheden er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til kravene i 4. hvidvaskdirektiv."

Side 104 "Når virksomheden skal vurdere, om aftalen om outsourcing fortsat er forsvarlig, skal virksomheden vurdere dette ud fra de forpligtelser, som påhviler

virksomheden. Dvs. at virksomheden skal være sikker på, at virksomheden ved brug af leverandøren til fulde lever op til hvidvasklovens krav samme måde, som hvis virksomheden selv varetog opgaverne i overensstemmelse med hvidvaskloven”.

Side 9

Side 123 Følgende to afsnit siger det samme med to forskellige ordlyd:

”Virksomheden må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af, at den ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvaskloven til en tilsynsmyndighed eller til en whistleblowerordning i virksomheden.

Virksomheden må ikke udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af, at den ansatte har foretaget en underretning til Hvidvasksekretariatet i SØIK, heller ikke hvis det er en intern underretning på baggrund af en ansats mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme.”

Hvis der er spørgsmål til høringssvaret, står vi naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Liselotte Bang
Chefkonsulent, cand.jur.

Lars Kiertzner
Chefkonsulent, statsautoriseret revisor

Finanstilsynet

Att.: ceb@ftnet.dk, ibu@ftnet.dk

Modtager

09-08-2018
Dok. 178850/

Udkast til vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven).

Finanstilsynet har fremsendt ovenstående udkast i høring.

Forbrugerrådet Tænk støtter det overordnede formål med vejledningen, som præciserer de opgaver de finansielle virksomheder i praksis skal varetage i henhold til hvidvaskningsloven.

Forbrugerrådet Tænk har ingen konkrete bemærkninger til vejledningen. Vi finder dog anledning til at rejse spørgsmålet om proportionalitet, da vi med mellemrum får henvendelser fra forbrugere, der undrer sig og er stærkt fortørnet over omfanget af oplysningerne som bankerne kræver, herunder administrationen af loven, hvor de føler at banken "bare" lukker deres konti fordi de ikke umiddelbart har levet op til bankens krav. De føler sig mistænkeliggjorte selvom deres forretninger med banken er så små, at det næppe kan være tale om hvidvask. Forbrugerrådet Tænk skal opfordre Finanstilsynet til at overveje, om reglerne i dag giver en tilstrækkelig ensartet praksis i bankerne, og om håndhævelsen i nogle tilfælde er mere vidtrækkende end formålet tilsiger.

Vi støtter som nævnt lovens formål og vejledningens hensigt om at give bankerne en praktisk vejledning i de opgaver de er blevet pålagt, men ser et behov for forbrugeroplysning fra Finanstilsynet eller en anden myndighed om lovens intentioner og bankernes rolle, herunder hvilke oplysninger banken kan bede om, og hvad banken må bruge disse til.

Med venlig hilsen

Vagn Jelsø
Kst. Direktør

Morten Bruun Pedersen
Senior økonom

Fra: Flemming <flem@Bjerke.dk>
Sendt: 10. august 2018 09:16
Til: Cecilie Sander Bernbom (FT)
Cc: ITPOL-Bestyrelsen
Emne: Høringssvar vedr. vejledning om lov om forebyggende foranstaltning mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven)

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Høringssvar vedr. vejledning om lov om forebyggende foranstaltning mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven)Jf. <https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/62065>

IT-Politisk Forening er bekymret for den overregistrering af frivillige foreninger som forslaget til hvidvaskvejledning kap. 9.6 udmønter. Der er hovedsagligt tale om en registrering af bestyrelsesmedlemmer af foreninger der ikke er nogen som helst grund til at forvente har noget som helst med hvidvask eller terrorisme at gøre.

Der foregår tilmed allerede i banksystemet en så omfattende overvågning af økonomiske transaktioner at der er særlig gode betingelser for indkredse mistænkelig adfærd, og i den forbindelse foranstalte overvågning af specifikke frivillige foreninger. Kravet om registrering af samtlige bestyrelsesmedlemmer af samtlige frivillige foreninger er altså i særlig grad retsstatstridig overbureaukratisering

IT-Politisk foreninger tager endvidere afstand fra at man gør banksektoren til en del af den udøvende magts overvågningssystem for frivillige foreninger hvilket i en retsstat er en statslig opgave under direkte demokratisk kontrol.

Endvidere indebærer kravet om registrering af samtlige frivillige foreningers bestyrelsesmedlemmer en de facto kortlægning af hele landets politiske aktivitet som IT-Politisk Forening på det kraftigste tager afstand fra. Mulighederne for på et senere tidspunkt at misbruge dette er meget omfattende.

Specielt er kravene om registrering af hele bestyrelsen i de mange frivillige foreninger med en yderst begrænset økonomisk aktivitet, som og intet mistænkeligt foretager sig i forhold til hvidvask og terrorisme, ude af proportioner. Fordi sådanne foreninger baseres på frivilligt arbejde, vil der i mange tilfælde være en betydelig udskiftning i bestyrelsens sammensætning fra år til år, eller måske endda inden for året. Et krav om at hele bestyrelsen inklusive suppleanter (måske 7-10 personer) til enhver tid skal være registreret hos foreningens bankforbindelse og have legitimeret sig over denne, vil pålægge såvel frivillige foreninger som bankerne en betydeligt arbejdsopgave, som normalt ikke er proportional i forhold til den meget begrænsede hvidvask-risiko. Et krav om en sådan registrering kan også have negative konsekvenser for borgernes villighed til at deltage i frivilligt arbejde. Der er også en risiko for, at bankerne på grund af det administrative besvær vil undgå at tilbyde konti til frivillige foreninger, hvilket i praksis vil lukke de pågældende foreninger.

IT-Politisk Politisk Forening vil anbefale, at vejledningen indeholder mere præcise retningslinjer for hvordan banker skal håndtere foreningskonti fra frivillige foreninger med begrænset økonomisk engagement, og at disse retningslinjer ud fra en risikobaseret vurdering tager sigte mod at begrænse registreringsomfanget for frivillige foreninger i de tilfælde, hvor der alene på grund af størrelsen og arten af foreningens økonomiske transaktioner må antages at være en yderst begrænset risiko for hvidvask. For sådanne frivillige foreninger med et begrænset økonomisk engagement er det tilstrækkeligt, at banken har legitimationsoplysninger for de(n) person(er), som konkret gennemfører overførsler fra foreningens netbank-konto, typisk foreningens kasserer.

Udkastet til retningslinjer skelner ikke mellem små og store frivillige foreninger. Det har skabt en overimplementering hos bankerne, som for "at være på den sikre side" (en klassisk problemstilling med hvidvaskreglerne) kræver flere oplysninger fra den frivillige forening end hvad der reelt er nødvendigt for at opfylde formålet med hvidvaskloven, eksempelvis en fuldstændig registrering (med legitimation) af foreningens bestyrelsen for selv den mindste frivillige forening.

Det skal endelig bemærkes at der ikke forekommer dokumentation for i hvilket omfang frivillige foreninger foretager hvidvask og deltager i terrorismefinansiering, endsige hvordan dette foregår. Der er således intet grundlag for at hævde at frivillige foreninger udgør et problem som ikke kan håndteres uden omfattende registrering. Snarere tyder de seneste hvidvaskskandaler på at frivillige foreninger udgør et marginalt problem.

IT-Politisk Forening d. 10-08-2018
v/ Flemming Bjerke, tlf. 2212 0366

Ida Bruun (FT)

Fra: Michael Camphausen <mca@camphausen.dk>
Sendt: 10. august 2018 13:13
Til: Cecilie Sander Bernbom (FT); Ida Bruun (FT)
Emne: Høring – vejledning til hvidvaskloven

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kære Cecilie og Ida

På vegne Mybanker.dk A/S afgives hermed høringssvar vedrørende tilsynets udkast til ny vejledning til hvidvaskloven, for så vidt angår vejledningens indledende afsnit om lovens anvendelsesområde og virksomheder omfattet af loven.

Siden affattelsen af den tidligere vejledning på hvidvaskområdet er der fremkommet en række nye tilsynsregulerede finansielle aktører, hvilke nye aktører den nye vejledning således bør adressere og forholde sig til, særligt hvad angår hvidvasklovens anvendelsesområde. Som eksempler kan især fremhæves finansielle rådgivere, investeringsrådgivere, boligkreditformidlere og kontooplysningstjenesteudbydere.

Det bør således fremgå udtrykkeligt af vejledningen, at netop disse finansielle rådgivere, investeringsrådgivere, boligkreditformidlere og kontooplysningstjenesteudbydere ikke er virksomheder omfattet af hvidvasklovens anvendelsesområde, idet de pågældende virksomheder hverken er nævnt specifikt i hvidvasklovens § 1 eller udøver aktiviteterne nævnt i hvidvasklovens bilag 1, dvs. de pågældende virksomheder er heller ikke omfattet af lovens opsamlingsbestemmelse.

I denne sammenhæng fremgår det mere generelt i udkastet til den nye vejledning (afsnit 1.1, side 8):

"Hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 8, er en opsamlingsbestemmelse, der omfatter virksomheder, som erhvervsmæssigt udøver en eller flere af de finansielle aktiviteter, der er nævnt i bilag 1, uden at den pågældende virksomhed er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-7. Bilag 1 i hvidvaskloven er en sammenskrivning af bilag 1 og bilag 2 i lov om finansiell virksomhed, der oplister pengeinstitut- og kreditinstitutvirksomhed dog med undtagelse af kreditoplysningsvirksomheder. Bilag 1 i hvidvaskloven skal derfor fortolkes i overensstemmelse med lov om finansiell virksomhed."

Det er korrekt, at hvidvasklovens opsamlingsbestemmelse omfatter de aktiviteter, der er opført i lovens bilag 1. Det er imidlertid ikke korrekt, at hvidvasklovens bilag 1 er sammenfaldende med bilag 1 om pengeinstitutvirksomhed i lov om finansiell virksomhed, og at hvidvasklovens bilag 1 derfor i alle henseender skal fortolkes i overensstemmelse med bilag 1 i lov om finansiell virksomhed.

Der består således den afgørende forskel på de to bilag, at bilag 1 i lov om finansiel virksomhed medtager opsamlingsaktiviteten "øvrig virksomhed i forbindelse med omsætning af penge og kreditmidler" (jf. bilagets nr. 13), hvilken opsamlingsaktivitet ikke er gentaget i hvidvasklovens bilag 1. Opsamlingsaktiviteten er heller ikke omfattet af bilag 2 om kreditinstitutvirksomhed i lov om finansiel virksomhed, akkurat som opsamlingsaktiviteten ikke fremgår af det bagvedliggende kreditinstitutdirektivs (CRD4) aktivitetsliste i bilag 1 eller det bagvedliggende hvidvaskdirektivs (AMLD4) aktørliste i artikel 2.

Formålet med bilag 1 i hvidvaskloven har således ikke været at gentage samtlige aktiviteter, som fremgår af bilag 1 i lov om finansiel virksomhed, men derimod at sikre, at især udlånsvirksomhed (finansieringsvirksomhed, leasingvirksomhed mv.) omfattes af hvidvaskloven. Dette understøttes af det bagvedliggende hvidvaskdirektiv (AMLD4), som i artikel 2 netop medtager udlånsvirksomhed / finansieringsinstitutter, når sammenlignes med kreditinstitutdirektivet (CRD4), men som ikke gentager bilag 1 i kreditinstitutdirektivet og dermed ikke gentager dette bilags aktiviteter.

Dermed er det uden betydning i relation til hvidvasklovens anvendelsesområde, om eksempelvis investeringsrådgivning, boligkreditformidling og/eller finansiel rådgivning kan anses som "øvrig virksomhed i forbindelse med omsætning af penge og kreditmidler" i henhold til lov om finansiel virksomhed. Der synes ikke i øvrigt at være grundlag for at anse investeringsrådgivning, boligkreditformidling og/eller finansiel rådgivning som omfattet af hvidvaskloven, idet hverken investeringsrådgivning, boligkreditformidling eller finansiel rådgivning er angivet direkte eller indirekte i hvidvasklovens bilag 1. Tilsvarende gælder for kontooplysningstjenester, som under alle omstændigheder ikke kan anses for "øvrig virksomhed i forbindelse med omsætning af penge og kreditmidler", idet der i grunden kun er tale om datavirksomhed/dataoplysningsvirksomhed.

Det forhold, at pengeinstitutter kan yde eksemplvis kontooplysningstjenester, boligkreditformidling, finansiel rådgivning og investeringsrådgivning alene i kraft af pengeinstitutstilladelsen, ændrer naturligvis ikke herpå. Med andre ord kan vejledningen ikke udvide hvidvasklovens anvendelsesområde ved at henvise til bilag 1 om pengeinstitutvirksomhed i lov om finansiel virksomhed al den stund, at en sådan henvisning ikke følger af selve hvidvaskloven eller lovens bemærkninger, hvortil kommer at bilagene i de to love på afgørende vis ikke er sammenfaldende og følgelig ikke kan fortolkes sammenfaldende.

Derudover bemærkes, at det ej heller synes at give mening i praksis at lade sådanne formidlere og rådgivere være omfattet af hvidvaskloven og gennemføre KYC-procedurer i formidlingssituationen og/eller rådgivningssituationen forud for de KYC-procedurer, som alligevel skal foretages af bankerne m.fl. i forlængelse af den gennemførte formidling/rådgivning, når kunderne således overgår fra formidlerne/rådgiverne til bankerne m.fl. - og dette især i de situationer, hvor formidlerne/rådgiverne ikke modtager betroede midler fra kunderne og har erklæret dette over for tilsynet.

På denne baggrund bør der ske en tilpasning af det pågældende afsnit i udkastet til den nye vejledning, således at det ikke fejlagtigt fremgår direkte eller indirekte af vejledningen, at hvidvasklovens bilag 1 er sammenfaldende med bilag 1 om pengeinstitutvirksomhed i lov om finansiel virksomhed, og ej heller fejlagtigt fremgår direkte eller indirekte af vejledningen, at hvidvasklovens bilag 1 i alle henseende skal fortolkes i overensstemmelse med bilag 1 i lov om finansiel virksomhed.

Omvendt bør det udtrykkeligt fremgå af det omhandlede afsnit i vejledningen, at hvidvasklovens bilag 1 i modsætning til bilag 1 i lov om finansiel virksomhed ikke omfatter opsamlingsaktiviteten "øvrig virksomhed i forbindelse med omsætning af penge og kreditmidler"; og som nævnt indledningsvis bør det også udtrykkeligt fremgå af det pågældende afsnit i vejledningen, at eksempelvis finansielle rådgivere, investeringsrådgivere, boligkreditformidlere og kontooplysningstjenesteudbydere ikke er virksomheder omfattet af hvidvasklovens anvendelsesområde, idet de pågældende virksomheder hverken er nævnt specifikt i hvidvasklovens § 1 eller udøver aktiviteterne nævnt i hvidvasklovens bilag 1, dvs. de pågældende virksomheder er heller ikke omfattet af lovens opsamlingsbestemmelse.

I øvrigt bør det overvejes, om vejledningen - ligeledes med hensyn til lovens anvendelsesområde og virksomheder omfattet af loven - tager tilstrækkelig højde for de kommende (fra oktober måned) nye aktører på forsikringsformidlingsområdet.

Såfremt ovenstående giver anledning til spørgsmål eller bemærkninger, står Mybanker.dk A/S naturligvis til rådighed for yderligere dialog.

Med venlig hilsen / Best regards

Michael Camphausen

Partner, Advokat (L), PhD

M: +45 22 30 60 65

<<mailto:mca@camphausen.dk>> mca@camphausen.dk

Advokatfirma | Law Firm

Bredgade 30 1260 København K

T: +45 72 15 72 05

CVR: 35 34 56 12

<<http://www.camphausen.dk/>> www.camphausen.dk

Camphausen | Co Advokatfirma er et højt specialiseret kontorfællesskab mellem selvstændige advokater dedikeret den finansielle sektor, virksomheder under finansielt tilsyn og finansielle forhold. Vi yder rådgivning og sparring om alle aspekter af den finansielle regulering. Vi har sektorindsigten, erfaringen og specialistkompetencerne.

Denne e-mail og enhver vedhæftet fil kan indeholde fortrolige oplysninger. Er du derfor ikke rette modtager, bedes du venligst straks underrette os og derefter slette e-mailen og enhver vedhæftet fil uden at beholde kopi heraf og uden at videregive de fortrolige oplysninger.

Finanstilsynet
Sendt til CEB@fnet.dk
Sendt til IBU@fnet.dk

**Forsikring
& Pension**

Høringssvar til Finanstilsynets vejledning til lov om hvidvask

Forsikring & Pension takker for et godt samarbejde med Finanstilsynet med vejledningen. Derved er vejledningen også kommet til at afspejle nogle af de praktiske udfordringer, som branchen møder i det daglige arbejde med forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering.

Forsikring & Pension er derfor overordnet set tilfredse med det endelige resultat. Vores bemærkninger er fokuseret på, at der stadig er mulighed for at målrette reglerne yderligere mod de områder, hvor risikoen er størst. Dette naturligvis også i lyset af, at alle os bekendt er enige om, at de fleste pensionsprodukter er uegnede til hvidvask - men alligevel omfattet af et stort og dyrt regelsæt.

Risikobaseret tilgang

Det er vigtigt at have fokus på en effektiv bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering. Det er i bestræbelserne på en effektiv bekæmpelse vigtigt at fokusere på de områder, hvor reglerne har en målbar effekt.

Et eksempel er pensionsordninger i ansættelsesforhold, hvor Forsikring & Pension, SØIK og Finanstilsynet er enige om, at risikoen er yderst begrænset. Derfor er det tilstrækkeligt at foretage en samkøring af identitetsoplysninger indhentet fra arbejdsgiveren med en uafhængig og pålidelig kilde, navnlig CPR-registeret. Men der er stadig unødvendige byrder, fordi navne- og adressebeskyttede personer medfører en unødvendig og væsentlig forøget administration. Det er svært at se formålet med, at navne- og adressebeskyttede skal være genstand for yderligere dokumentationskrav.

Forsikring & Pension vil gerne tage en drøftelse med Finanstilsynet om områder, hvor en risikobaseret tilgang til forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering kan afspejles bedre.

Identifikation af nærtstående og nære samarbejdsparter til politisk eksponerede personer

Forsikring & Pension mener ikke, at der i dag er tilstrækkelige muligheder til effektivt at identificere nærtstående og nære samarbejdsparter til politisk eksponerede personer. I dag medfører det en betragteligt øget administration og mange

10.08.2018

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
Fax: 41 91 91 92
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

Mads Balken Petersen
Advokatfuldmægtig
Dir. +4541919056
mab@forsikringogpension.dk

Vores ref. MAB
Sagsnr. GES-2010-00298
DokID 365617

Brancheorganisation
for forsikringsselskaber
og pensionskasser

"false positives" at identificere (om muligt) en nærtstående til en politisk eksponeret person. Til dette bidrager vejledningen desværre ikke med en klar og effektiv løsning. Forsikring & Pension foreslår en fornyet drøftelse af løsninger på dette.

Samspeilet mellem hvidvaskreglerne og databeskyttelsesreglerne

Forsikring & Pension ser gerne, at der kommer yderligere afklaring i forhold til samspeilet mellem hvidvaskreguleringen og databeskyttelsesreguleringen, som alene er behandlet i begrænset omfang i vejledningen, men som giver anledning til en vis usikkerhed i praksis.

Vejledning om risikoindikatorer for terrorfinansiering

Gennem vejledningen behandles hvidvask og terrorfinansiering hovedsageligt sammen, selvom det også fremgår, at der er forskel på de forskellige scenarier. Finanstilsynet har endvidere nævnt, at der fra europæisk hold er væsentlig større fokus på at forebygge terrorfinansiering end hvidvask. Forsikring & Pension finder, at forskellene burde afspejles klarere i vejledningen.

Med venlig hilsen

Mads Balken Petersen

Forsikring & Pension

Vores ref. MAB

Sagsnr. GES-2010-00298

DokID 365617

Finanstilsynet
Att.: Cecilie Sander Bernborn
ceb@ftnet.dk

**FINANS
DANMARK**

Høringssvar til Finanstilsynets vejledning til hvidvaskloven

Resumé

Finans Danmark kvitterer for den konstruktive proces, som Finanstilsynet har gennemført i forbindelse med udarbejdelse af udkastet til vejledningen. Forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering er et højt prioriteret område for vores medlemmer, og Tilsynets løbende inddragelse af interessenterne i vejledningsarbejdet er afgørende for at sikre anvendeligheden af vejledningen i praksis.

Selvom der har været et godt samarbejde, og man er kommet langt med udarbejdelse af vejledningen, mener vi dog, at der stadig er områder i vejledningen, som fremstår uklare, og hvor der er behov for yderligere vejledning og eksempler. Vi lægger derfor stor vægt på, at vejledningen, som tilkendegivet af Tilsynet, er et dynamisk dokument, som vil skulle opdateres løbende i takt med, at praksis udvikler sig. Fra Finans Danmarks side ser vi derfor meget gerne, at Tilsynet allerede i efteråret påbegynder opdateringen af vejledningen på baggrund af resultaterne fra Tilsynets inspektioner i de enkelte sektorer.

Høringssvar

10. august 2018
Dok. nr. FIDA-1244909148-13-v1

Høringssvar til vejledning om lov om forebyggende foranstaltning mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven)

Generelle bemærkninger

Finans Danmark takker for muligheden for at afgive høringssvar til Finanstilsynets udkast til vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven). Forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering er et højt prioriteret område for vores medlemmer.

På trods af en noget kort høringsfrist vil Finans Danmark gerne indledningsvis kvittere for den konstruktive proces, som Tilsynet har gennemført i forbindelse med udarbejdelse af udkastet til vejledningen. Tilsynets løbende afholdelse af arbejdsgruppemøder med interessenterne har muliggjort en tidlig inddragelse af interessenternes synspunkter og ønsker til vejledningen, hvilket, vi mener, er afgørende for at sikre anvendeligheden af vejledningen i praksis. Vi kan i forlængelse heraf kun opfordre til, at Tilsynet også fremadrettet benytter sig af denne fremgangsmåde.

Selvom der således har været et godt samarbejde, og man er kommet langt med udarbejdelse af vejledningen, mener vi dog, at der stadig er områder i vejledningen, som fremstår uklare, og hvor der er behov for yderligere vejledning og eksempler – hvilket vi også har gjort rede for i vores tidligere bemærkninger til Tilsynet. Vi lægger derfor stor vægt på, at vejledningen, som tilkendegivet af Tilsynet, er et dynamisk dokument, som vil skulle opdateres løbende i takt med, at praksis udvikler sig. Vi støtter i forlængelse heraf, at Tilsynet planlægger at afholde halvårlige møder i arbejdsgruppen med henblik på at afdække behovet for opdatering af vejledningen. Fra Finans Danmarks side ser vi dog meget gerne, at Tilsynet allerede i efteråret påbegynder opdateringen af vejledningen på baggrund af resultaterne fra Tilsynets inspektioner i de enkelte sektorer. Det er således afgørende, at Tilsynet hurtigt videreformidler sine erfaringer fra tilsynsbesøgene til de enkelte sektorer.

De områder, hvor Finans Danmark indtil videre vurderer, at der er behov for yderligere vejledning/justeringer, retter sig særligt mod:

Håndtering af data

- Håndteringen af persondata er en særlig udfordring, hvilket blandt andet skal ses på baggrund af snitfladerne mellem persondatareguleringen

Høringssvar

10. august 2018

Dok. nr. FIDA-1244909148-13-v1

og hvidvaskloven. Der vil være behov for fortsatte drøftelser med Finanstilsynet, men som tidligere nævnt mener vi også, at Datatilsynet skal inddrages i disse drøftelser.

- Som en særlig problemstilling kan § 30 i hvidvaskloven om opbevaring fremhæves. Den giver i praksis anledning til store udfordringer på grund af forpligtelsens omfang, der betyder, at virksomhederne vil skulle gemme enorme mængder data. Bestemmelsen er i forlængelse heraf meget byrdefuld for erhvervet og giver dertil anledning til mange tvivsspørgsmål i forhold til blandt andet, hvornår og hvor lang tid man skal gemme oplysninger for både at være i overensstemmelse med hvidvaskloven og persondatareguleringen. Navnlig forpligtelsen til at gemme dokumentation for og registrering af transaktioner i mindst 5 år efter forretningsforbindelsens ophør, dvs. potentielt i hele kundens levetid, er efter Finans Danmarks opfattelse helt uproportionelt set i forhold til den potentielle nytteværdi, oplysningerne vil have måske flere årtier senere, hvor der i øvrigt i sager om økonomisk kriminalitet vil være indtrådt forældelse.

Efterlevelsen af bestemmelsen er meget ressourcekrævende, og det er sektorens vurdering, at disse ressourcer var bedre anvendt inden for andre områder i forhold til bekæmpelse af hvidvask.

Foreninger mv.

- De opstillede krav i forhold til identifikation af reelle ejere i forhold til foreninger harmonerer dårligt med de politiske udmeldinger om, at det samtidig skal være let at være forening i Danmark, hvilket blev understreget i ministerens svar i forbindelse med behandlingen af lovforslaget (spm 8 til L41). Der er behov for yderligere drøftelser om, hvordan banker skal håndtere foreninger – også henset til det risikospænd, der er i forhold til foreninger. Vi savner, at der i vejledningen anlægges en mere praktisk orienteret vinkel i relation til foreninger og anvendelsen af begrebet daglig ledelse.

Udenlandske virksomheder

- Der er behov for yderligere vejledning om, hvordan reelle ejere i forhold til udenlandske virksomheder skal håndteres. I praksis er det særligt i forhold til udenlandske virksomheder en stor udfordring at indhente og kontrollere identitetsoplysninger (særligt ID-nummer) på de reelle ejere, som ikke bliver afhjulpet med ERST-vejledning, idet denne ikke som udgangspunkt forholder sig til udenlandske selskaber.

Håndtering af særlige persongrupper

Høringssvar

10. august 2018

Dok. nr. FIDA-1244909148-13-v1

- Der er behov for en mere systematisk gennemgang af de forskellige former for dokumentation/de forskellige kontrolkilder, der kan anvendes i kundekendskabsprocedurerne i forhold til fx udlændinge. Dette er et område, der har stor betydning i praksis, og som også har politisk bevågenhed.

NemID

- Der er behov for yderligere vejledning og klarhed i forhold til, i hvilket omfang NemID kan anvendes som led i kundekendskabsproceduren. I og med at det er et område, der udvikler sig med den teknologiske udvikling, og at online onboarding af kunder må forventes at fylde mere og mere, bør brugen af digitale signaturer være et fokusområde for Tilsynet.

Specifikke bemærkninger

Finans Danmark har en række tekstmæssige bemærkninger til vejledningen, der er indsat i udkastet til vejledningen. Derudover henvises til vores tidligere afgivne bemærkninger.

Med venlig hilsen

Jens Kasper Rasmussen

Direkte: 30 16 10 70

Mail: jkr@fida.dk

Høringssvar

10. august 2018

Dok. nr. FIDA-1244909148-13-v1

Bilag – specifikke bemærkninger til Tilsynets udkast til vejledning

Nedenfor følger Finans Danmarks specifikke bemærkninger til Finanstilsynets udkast til vejledning.

Bemærkning til 2.1. "Hvidvask"

Afsnittet er centralt for forståelsen af hvidvasklovens anvendelsesområde og bør derfor udbygges med konkrete eksempler på hvidvask. Afgrænsningen af hvidvaskbegrebet kan således ellers være vanskelig at foretage i praksis. Det er derfor meget væsentligt, at de kompetente myndigheder og herunder Finanstilsynet hjælper med at beskrive eksempler, således at der ikke er tvivl om forståelsen af begrebet, og virksomhederne har klare retningslinjer. Finans Danmark henviser her til tidligere fremsendte eksempler til afklaring.

Bemærkning til 2.2. "Finansiering af terrorisme"

Bekæmpelse af finansiering af terrorisme er et højt prioriteret område, og afsnittet indeholder på denne baggrund alt for lidt vejledning om, hvad der nærmere skal forstås ved finansiering af terrorisme. Afsnittet bør derfor udbygges – fx gennem at indføje tekst fra lovbemærkningerne til straffelovens §§ 114 og 114b. Tilsynet opfordres endvidere til at indhente bidrag fra SØIK og PET.

Bemærkning til 4. "Politikker, procedurer og kontroller"

I det omfang, at de nævnte virksomhedstyper har direkte kundekontakt, kan det være relevant også at henvise til:

Bekendtgørelse nr. 865 af 2. juli 2014 om ledelse, styring og administration af danske UCITS (ledelsesbekendtgørelsen for UCITS)

Bekendtgørelse af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde mv. (FAIF-loven)

Selskaber omfattet af ledelsesbekendtgørelsen for UCITS og FAIF-loven kan således have direkte kundekontakt, hvis de har tilladelse til at udføre skønsmæssig porteføljepleje.

Bemærkning til 6.3. "Complianceansvarlig"

Efter "Om kravene til en complianceansvarlig" forslås det at tilføje henvisning til:

"Bekendtgørelse om ledelse, styring og administration af danske UCITS"

"Bekendtgørelse af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde"

"Delegeret forordning 231/2013 art. 39 og 61 (FAIF)".

**FINANS
DANMARK**

Notat

Dok. nr. FIDA-1244909148-21 -v1

Disse regelsæt stiller alle krav om en complianceansvarlig hos investeringsforvaltningsselskaber og forvaltere.

Bemærkning til 6.3. "Complianceansvarlig"

I opremsningen af virksomheder i a) til g) forslås det at tilføje:

Investeringsforvaltningsselskaber

Forvaltere af alternative investeringsfonde

Bemærkning til Del 3 – Kundekendskabsprocedurer – underafsnit "Hvad er en kunde?"

Der vil i det videre arbejde med vejledningen være behov for yderligere vejledning i forhold til, hvornår der etableres et kundeforhold.

Notat

Bemærkning til andet afsnit under 8.4 "Enkeltstående transaktioner"

Vi har tidligere i vores bemærkninger fremhævet afsnittet som problematisk.

Dok. nr. FIDA-1244909148-13-v1

De nævnte kriterier kan indgå som forhold som virksomhedens medarbejdere skal være opmærksom på i forbindelse med lejlighedskunder – og hvornår de overgår til at være en forretningsforbindelse.

Men det er afgørende, at det af vejledningen ikke følger, at virksomheden har en pligt til ift. hver lejlighedskunde at spørge ind til disse kriterier. Dette vil være meget svært at håndtere i praksis og vil reelt betyde, at man skal gennemføre kundekendskabsprocedurer for lejlighedskunder, selv når de er under beløbsgrænsen. Udover at dette ikke vil være i overensstemmelse med hvidvaskloven, vil det også kunne rumme problemstillinger ift. persondatareguleringen.

Bemærkning til sidste afsnit i 9.6.1. "Definition af reelle ejere"

Afsnittet er blevet udbygget ift. hvad der kendetegner tilsvarende marked, hvilket er positivt. Vi savner dog fortsat adresseret i vejledningen, hvorvidt de lande, der i regi af MiFID II vurderes som ækvivalente, også tillægges ækvivalens i forhold til hvidvaskloven.

Bemærkning til afsnit om "Konkrete eksempler på identifikation af reelle ejere" under 9.6.4. "Klarlægelse af ejer- og kontrolstruktur"

Det vil hensigtsmæssigt, hvis vejledningen også adresserer, hvordan man behandler konti, som folk opretter til brug for eksempelvis: "klassekasser", lotto-klubber, personaleforeninger m.v.

Bemærkning til konkret eksempel på Reelle ejere i andre typer juridiske personer mv. under 9.6.4. "Klarlægelse af ejer- og kontrolstruktur"

Vi er opmærksomme på, at dette har været rejst tidligere, ligesom § 2, nr. 9 i hvidvaskloven giver anledning til en uklarhed. Det er dog fortsat vores opfattelse, at kunder ejet af børsnoterede moderselskaber bør undtages kravet om at registrere den daglige ledelse som den reelle ejer. Det skyldes, at de reelle ejere, der måtte være i det børsnoterede moderselskab vil være de samme for datterselskaberne, der er 75 % eller mere ejet af et børsnoteret moderselskab. Denne tilgang understøttes endvidere af FATFs anbefalinger. Se side 60: "Where the customer or the owner of the controlling interest is a company listed on a stock exchange and subject to disclosure requirements (either by stock exchange rules or through law or enforceable means) which impose requirements to ensure adequate transparency of beneficial ownership, or is a majority-owned subsidiary of such a company, it is not necessary to identify and verify the identity of any shareholder or beneficial owner of such companies." <http://www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/recommendations/pdfs/FATF%20Recommendations%202012.pdf>

Notat

Dok. nr. FIDA-1244909148-13-v1

Bemærkning til sidste afsnit i "Ad 4 Tilstrækkelige oplysninger til at sikre, at respondenter har effektive kontrolprocedurer med henblik på at overholde regler om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme:" under afsnit 12.2. "Korrespondentens forpligtelser".

Dette synes at være en i hvert fald sproglig stramning ift. bemærkningerne til § 19, hvoraf der bl.a. fremgår følgende på side 117: "Korrespondenten kan f.eks. tage udgangspunkt i et spørgeskema, f.eks. Wolfsberg Group's Standard Anti-Money Laundering Questionnaire, som fremsendes til den potentielle respondentforbindelse med henblik på besvarelse. Sådanne skemaer kan dog sjældent udgøre det eneste grundlag for korrespondentens vurdering af respondenter, da der her vil være tale om respondentforbindelsens egen vurdering af dennes virksomhed. Der skal derfor ud fra en risikovurdering tages stilling til, om der skal foretages yderligere undersøgelser, samt hvori disse i så fald skal bestå.

Bemærkning til sidste afsnit i "Ad 1" under 26. "Opbevaringspligten"

Det givne eksempel er noget kringlet formuleret og giver ikke særligt meget vejledning på, hvordan man i praksis vil skulle håndtere opbevaringspligten i de tilfælde, hvor en kunde som del af sin forretningsforbindelse har delt produkt eller tjenesteydelse med en anden kunde.

Forslag til et nyt afsnit sidst i 28.2. "Finansielle sanktioner i FN og EU systemet"

"EU har endvidere offentliggjort et "Best Practices"-dokument. Dokumentet indeholder ikke-bindende anbefalinger til en effektiv national gennemførelse af EU's sanktioner og kan findes på Erhvervsstyrelsens hjemmeside <https://eksportkontrol.erhvervsstyrelsen.dk/sites/default/files/best-practices-marts-2015.pdf>."

Bemærkning til første afsnit i 28.3 "Screening af kunder og transaktioner"

Som teksten er formuleret nu, kan man tro, at man slet ikke må handle med de personer, enheder osv. der står oplistet i forordningerne. Det passer ikke helt, fordi der er forskellige typer af sanktioner. Der kan være tale om totalt forbud mod enhver form for forretningsaktivitet og dermed indefrysning påbud, men der kan også være tale om forbud mod bestemte former for aktiviteter. Et eksempel er Sberbank, der står oplistet i Rådets forordning (EU) nr. 833/2014. Det er forbudt at yde finansiering med en vis løbetid til Sberbank, men det er stadig tilladt at sende almindelige kommercielle betalinger til/og fra Sberbank og lave andre typer af forretninger med Sberbank, der ikke er udtrykkeligt forbudte ifølge forordningerne.

Notat

Bemærkning til sidste afsnit under 28.4. "Navne- og identitetsmatch"

Afsnittet er lidt upræcist. Man skal således kun kontakte SØIK, hvis der er navnesammenfald vedrørende sanktioner mod terrorisme. Hvis der er tale om navnesammenfald vedrørende sanktioner mod tredjelande, skal man ikke underrette SØIK. Det står eksplicit på side 9 i Erhvervsstyrelsens vejledning om indefrysning <https://eksportkontrol.erhvervsstyrelsen.dk/sites/default/files/vejledning-om-finansielle-sanktioner.pdf>

Dok. nr. FIDA-1244909148-13-v1

"I henhold til forordningerne om sanktioner mod tredjelande har den person, virksomhed, myndighed eller organisation, som er i besiddelse af pengepengemidler eller økonomiske ressourcer med tilknytning til den person eller enhed, som giver anledning til navnesammenfald, mulighed for selv at indefryse pengepengemidlerne eller de økonomiske ressourcer uden først at opnå myndighedernes tilladelse hertil. Der skal ikke i disse tilfælde ske underretning til SØIK."

Forslag til et nyt afsnit

"28.5. Ejerskab og kontrol"

EU anvender en 50 procent-regel for at afgøre, om en juridisk enhed eller organ er underlagt finansielle sanktioner. Hvis en sanktioneret person, juridisk enhed eller organ ejer 50 procent eller mere af en anden juridisk enhed eller organ, anses den som værende underlagt de samme restriktioner som den person eller enhed der er oplistet i forordningerne. Det samme kan være tilfældet, hvis den person eller juridiske enhed, der er oplistet i forordningerne kan "kontrollere" den ikke-listede juridiske enhed eller organ ved at have en dominerende indflydelse, fx ved at kontrollere stemmeflertallet. I sådanne tilfælde betragtes transaktioner med den ikke-listede juridiske enhed som en indirekte transaktion til fordel for den sanktonerede person, virksomhed eller enhed. EU's "Best Practices"-dokument belyser dette yderligere og oplyser konkrete kriterier for, hvornår en juridisk enhed

vil skulle anses som værende "kontrolleret" af en anden. (<https://eksportkontrol.erhvervsstyrelsen.dk/sites/default/files/best-practices-marts-2015.pdf>)."

Bemærkning til 29. "Whistleblowerordning"

Det forstås, at "for så vidt angår alternative investeringsfonde" bliver slettet. Krav om whistleblowerordning fremgår for alternative investeringsfonde af FAIF-loven og for investeringsforeninger af lov om investeringsforeninger m.v.

Bemærkninger til paragrafhenvvisninger i 32.2 "Definitioner":

"Med "betalingskonto" forstås en betalingskonto som defineret i artikel 4, nr. 14), i direktiv 2015/2366 om betalingstjenester i det indre marked." Jf. PSD2 skal henvisningen være til art. 4, nr. 12

"Med "midler" forstås midler som defineret i artikel 4, nr. 15), i direktiv 2015/2366 om betalingstjenester i det indre marked." Jf. PSD2 skal henvisningen være til art. 4, nr. 25

" c) pengeoverførsler som defineret i artikel 4, nr. 13), i direktiv 2015/2366 om betalingstjenester i det indre marked, uanset om de er indenlandske eller grænseoverskridende" Jf. PSD2 skal henvisningen være til art. 4, nr. 22

Bemærkninger til sidste sætning 32.6 "Betalingsmodtagers betalingsformidlers forpligtelser"

Vi savner en specifik angivelse af, hvem der er relevante tilsynsmyndig? SØIK? Gerne med en henvisning til hjemmeside, hvor der kan indberettes, herunder om det er notifikations template fra EBA's retningslinjer (side 23), der skal anvendes.

Notat

Dok. nr. FIDA-1244909148-13-v1

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Torveporten 2, 4. sal
DK-2500 Valby
Telefon: +45 27 36 90 19
E-mail: post@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk
CVR nr. 75 36 12 11

Finanstilsynet

Att. Cecilie Sander Bernbom (sendt på mail til ceb@ftnet.dk)

Århusgade 110

2100 København Ø

Høringssvar vedr. udkast til vejledningen om hvidvaskloven jf. Finanstilsynets mail af 13. juli 2018

Tak for en god og konstruktiv dialog der har været omkring tilblivelsen af vejledningen. Det er meget positivt, at Finanstilsynet har givet sig tid til at inddrage branchen og afholdt en hel møderække for at gennemgå vejledningen side for side.

Der er dog enkelte "udestående" som Finans og Leasing fortsat er uenige med tilsynet i og som vi fortsat ikke mener er blevet besvaret i den ellers udmærkede ovenfor beskrevne proces.

Vi henholder os i øvrigt til alle vores tidligere høringssvar i processen, men vil gentage nedenstående pointer:

Vedr. NemID

Som det fremgår af udkastet til vejledningen sondres der mellem digitale signaturer/NemID i modsætning til andre kilder til kontrol af identitet herunder pas/kørekort.

Endvidere fremgår, at digitale signaturer/NemID kun anerkendes som eneste kontrolkilde til identitet ved "begrænset" risiko. På side 56 nævnes NemID på linje med pas/kørekort/sundhedskort mv¹, men på side 58-59 fremgår at:

"NemID er en pålidelig og uafhængig kilde, men i de tilfælde, hvor der ikke kun er tale om begrænset risiko, vil det være nødvendigt for virksomheden at benytte sig af andre kontrolkilder eller mitigerende tiltag sammen med NemID for at kunne opnå tilstrækkeligt kendskab til kunden i forbindelse med gennemførelse af kundekendskabsproceduren."

Finans og Leasing er af den opfattelse, at der ikke er hjemmel i loven til at 1) sondre mellem digitale signaturer/NemID ift. andre kilder til kontrol af id-oplysninger og 2) at der ikke er hjemmel i loven til at fastsætte at digitale signaturer/NemID kun kan anvendes som eneste kontrol af id-oplysninger ved begrænset risiko.

¹ "For fysiske personer kan kontrollen f.eks. bestå af opslag i CPR (Det Centrale Personregister), oplysninger fra SKAT, offentligt udstedte legitimationsdokumenter, som f.eks. pas, kørekort, NemID, legitimationskort, sundhedskort, dåbs- eller navneattest."

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Det er Finans og Leasings opfattelse, at vejledningens afsnit om NemID skal ændres til følgende:

"NemID er en pålidelig og uafhængig kilde, men i de tilfælde hvor ~~der er høj risiko~~ ~~der ikke kun er tale om begrænset risiko~~, vil det være nødvendigt for virksomheden at benytte sig af andre kontrolkilder eller mitigerende tiltag sammen med NemID" (s.62).

Dette bygges på følgende 6 argumenter:

1) Digitale signaturer, herunder NemID anerkendes i loven på lige fod med pas/kørekort

Det er Finans og Leasings opfattelse, at den seneste hvidvasklov (vedtaget 2. juni 2018²) er teknologineutral i den forstand at digitale signaturer anerkendes på lige fod med analoge dokumenter (pas/kørekort) til kontrol af identitetsoplysninger. Dette bygges på følgende citater fra loven:

- 1) "Digitale signaturer" nævnes flere steder i loven/bemærkninger fuldt ud på linie med andre kilder til kontrol af id-oplysninger, herunder på følgende sider i lovbemærkningerne: s. 36, s. 99 (x2), s. 100, s. 133³.
 - a. S. 36 "Nye teknologier m.v. åbner mulighed for en lang række andre måder at kontrollere en kundes identitet på, f.eks. ved hjælp af elektroniske signaturer. Erhvervs- og Vækstministeriet vurderer derfor, at det skal fremgå tydeligt af hvidvaskloven, at en virksomhed eller person omfattet af lovforslaget skal kontrollere kundens identitetsoplysninger ved en uafhængig og pålidelig kilde, men at det ikke behøver at være kontrol i form af et identitets- eller legitimationskort"
 - b. S. 99 " Det vil i sådanne tilfælde i stedet for billedlegitimation være relevant at anvende f.eks. en digital signatur"
 - c. S. 99 " Andre uafhængige og pålidelige kilder kan være private udbydere af sådanne oplysninger, digitale signaturer, telefonbøger og verificering af dokumenter fra en uafhængig og pålidelig tredjemand. Kontrollen kan foretages ved hjælp af dokumenter, data eller oplysninger. En kontrol kan derfor være et opslag i et it-system, en søgning i en database m.v."
 - d. S. 100 " Der kan også ske kontrol ved øvrige eksterne kilder, som f.eks. Det Centrale Personregister eller i form af en digital signatur, der er udstedt af en pålidelig og uafhængig kilde"
 - e. S. 133 " Virksomheder og personer, som anvender digital signatur eller verifikation via elektroniske databaser som led i kontrollen, skal opbevare et teknisk revisionsspor, som dokumenterer den gennemførte kontrol."

Der står således intet i loven (eller i de ovenfor citerede passager) om at "digitale signaturer" skal behandles anderledes end andre kontrolkilder ift. identitetskontrol, og der står intet om at nogle kontrolkilder er bedre i nogle risikoklasser og andre er bedre i andre risikoklasser.

2) NemID anvendes kun til kontrol af ID-oplysninger (ikke andre dele af KYC-proces)

Ifølge loven består forpligtelsen "Know your customer" (KYC) jf. § 11 af tre adskilte dele, som der skal sondres imellem:

- A) § 11, stk. 1 nr 1+2 vedr. identitetskontrol, som består af indhentning af navn + cpr (§11, stk. 1, nr 1, a) samt kontrol heraf (§11, stk. 1, nr 2) og

² https://www.ft.dk/samling/20161/lovforslag/141/20161_141_som_vedtaget.htm

³ https://www.ft.dk/ripdf/samling/20161/lovforslag/141/20161_141_som_fremsat.pdf

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

B) §11, stk. 1, nr. 4) vedr. formål og beskaffenhed og

C) § 11 stk. 1 nr. 5) løbende overvågning.

Det er kun A) delen (identitetskontrollen) af KYC som NemID skal bruges til. NemID'en vil således ikke træde i stedet for hele KYC-processen (i nogen risikoklasse for den sags skyld)– den bruges ikke til tjek af resten af KYC-delen (§11, stk. 1, nr 4 og 5).

Ifølge bemærkningerne til lovens § 11, stk. 1, nr 2) skal der som kontrol foretages "en kontrol" eller "et opslag" "...At kontrollen skal foretages på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde betyder, at kontrollen ikke kan baseres alene på oplysninger indhentet fra kunden..." og "...En kontrol kan derfor være et opslag i et it-system, en søgning i en database m.v...." (vores understregninger)

3) Distancekunder/forhold medfører ikke automatisk høj risiko

På side 38 i lovbemærkningerne fremgår:

"Dette betyder blandt andet, at det, at en kunde ikke har været fysisk til stede for at legitimere sig, fremover ikke automatisk medfører øget risiko for hvidvask og terrorfinansiering. Dette vil i stedet bero på en konkret risikovurdering."

Dvs. at blot fordi NemID ofte anvendes i distanceforhold medfører det ikke at der altid er tale om høj risiko. I øvrigt kan NemID også anvendes ved fysisk fremmøde (f.eks. ved betaling via ens mobiltelefon eller tablet i en butik).

4) Loven omtaler tre risikoklasser "begrænset", "mellem" og "øget"

Det er op til virksomhederne selv via deres risikovurdering at vurdere hvor mange risikoklasser man ønsker at operere med i sin virksomhed. Loven nævner som eksempel øget, mellem og begrænset jf. lovforslagets side 99.⁴ Dvs. at lovens udgangspunkt er neutral/mellem risiko, og derefter kan diverse risikofaktorer føre til hhv. øget/høj eller lav/begrænset risiko.

Det fremgår endvidere, at det kun er i tilfælde af "øget risiko" at der skal foretages yderligere handlinger/kontrol ud over kontrollen af id-oplysningerne.:

"Ved tilfælde med øget risiko skal der foretages yderligere handlinger, uanset at kundens identitetsoplysninger er kontrolleret. Virksomheden eller personen kan kræve yderligere dokumenter fra kunden, foretage opslag i eksterne kilder eller kræve, at første betaling sker fra en bankkonto i kundens navn m.v. alt efter, hvilke procedurer der kan medføre, at virksomheden eller personen ikke er i tvivl om, at kunden er den, denne udgiver sig for at være." (s.100) (vores understregning)

Det er således kun ved øget risiko (høj risiko) at der skal foretages mitigerende tiltag (og ikke som det fremgår nu af vejledningen i afsnittet om NemID, at der skal foretages mitigerende tiltag i alt andet end begrænset risiko), herunder "normal"/mellem risiko.

At det kun er ved "øget" risiko der skal kontrolleres ved flere kilder fremgår også af bemærkningerne til § 17 (s. 112): "Skærpede kundekendskabsprocedurer kan udbygge de almindelige krav i § 11, som f.eks. at gennemføre kontrol af kundens identitetsoplysninger ved flere kilder for at øge kvaliteten af kontrollen..." og der skelnes i øvrigt ikke mellem hvilke forskellige kontrolkilder der kan anvendes (digitale signaturer ift. pas/kørekort mv) ved begrænset/øget risiko.

⁴ "I praksis kan kunder inddeles i forskellige profiler på baggrund af en vurdering af risikoen for hvidvask og terrorfinansiering, f.eks. øget risiko, mellem risiko, begrænset risiko eller evt. flere grupper afhængig af virksomheden størrelse, forretningsmodel eller andre faktorer."

https://www.ft.dk/ripdf/samling/20161/lovforslag/141/20161_141_som_fremsat.pdf

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

5) Sikkerhed ved NemID sammenlignet andre (analoge) dokumenter (pas/kørekort)

Grundlæggende kan hverken pas/kørekort eller NemID i sin nuværende form beskyttes mod kriminelle handlinger i form af bedrageri (herunder identitetstyveri), trusler og tvang mv.

Dog må det nævnes, at hvis man anvender og opbevarer NemID som intentionen er, så har NemID den indbyggende sikkerhedsforanstaltning, at anvendelsen kræver 3 sikkerhedselementer anvendt nemlig; brugernavn, kodeord og nøglekort/nøgleviser/NemID app. Man kan ikke afvise at alle elementer kan stjæles på samme tid, men udgangspunktet må være, at de opbevares som foreskrevet/anbefalet og derfor taler sandsynligheden imod at kriminelle får fat i alle tre elementer ved et simpelt tyveri (dette er også baggrunden at der er retspraksis der fastslår, at indehavere af NemID bliver gjort erstatningsansvarlige for den uretmæssige anvendelse af deres NemID). Mens simpelt tyveri af en tegnebog i mange tilfælde vil give adgang til f.eks. kørekort og sundhedsbevis.

Alt andet lige må det endvidere antages, at det er vanskeligere, at forfalske NemID end fysisk pas/kørekort, da det første kræver it-mæssige færdigheder hvorimod pas/kørekort kan ændres fysisk og forfalskes.

Hertil kommer endvidere, at der ved brug af NemID afsættes et elektronisk revisionsspor som vil gøre det nemmere bagefter at spore den kriminelle. Dette må alt andet lige gøre det mindre "attraktivt" for kriminelle af anvende NemID til svindel.

Der har ikke høringsprocessen (møderækken med 5 møder hen over 6 måneder + mailkorrespondancer mv.) været fremlagt nogle konkrete indicier på at NemID skulle være mindre sikkert eller mindre pålideligt til ID-kontrol end analoge ID-dokumenter.

6) NemID anvendes overalt i samfundet som led i bevis på en borgers identitet

NemID anvendes overalt i det danske samfund som kontrol af og bevis for en borgers identitet, herunder:

- Ift. det offentlige Danmark:
 - Hos SKAT kan man via NemID f.eks. ændre både årsopgørelse og den Nemkonto som overskydende skat udbetales til.
 - Man kan blive skilt med NemID.
 - Tilgå stærkt fortrolige sundhedsdata (egne og børns)
 - Man kan afgive erklæringer mv.
 - Domstole*/Tinglysningsystemet

*Ift. domstole fastslår retsplejelovens § 478, at eksigible gældsbreve, der er underskrevet digitalt kan tvangsfuldbyrdes, dvs. at der er sket en sidestilles af fysisk underskrevne aftaler med digitalt underskrevne aftaler ud fra overvejelser om sikkerhed for underskrivers identitet.

Derudover er der endvidere en efterhånden fast retspraksis fra domstolene, der fastlægger at indehavere af NemID bliver gjort erstatningsansvarlige for den uretmæssige anvendelse af deres NemID. Dette understreger også domstolenes anerkendelse (legitimiteten) af digitalt underskrevne dokumenter.

- Ift. private virksomheder:
 - NemID anvendes til transaktioner i netbanker uden yderligere foranstaltninger til at foretage betydelige transaktioner, herunder aktiekøb, køb af fast ejendom mv.

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

- Generelt er der et politisk ønske om generelt at bruge digitale løsninger til at gøre samfundet mere effektivt, jf. <https://digst.dk/strategier/digitaliseringsstrategien/om-digitaliseringsstrategien-2016-2020/> og <https://www.regeringen.dk/nyheder/strategi-for-danmarks-digitale-vaekst/>, samt også de citerede dele af bemærkningerne til loven, og der er et ønske fra branchen om at gøre brug af de gode digitale løsninger, der allerede er udviklet.

Opsummering og konklusion ift. brug af NemID ift hvidvask i vejledningen:

Loven indeholder ikke hjemmel til at fastsætte i vejledningen at a) digitale signaturer/NemID adskiller sig fra andre kontrolkilder, og den indeholder heller ikke hjemmel til at b) at digitale signaturer/NemID kun kan anvendes som eneste kontrolkilde i begrænset risiko. Dette bygger på følgende:

- 1) Hvidvaskloven er teknologineutral og anerkender digitale signaturer som kontrol af identitetsoplysninger på lige fod med analoge dokumenter såsom pas/kørekort.
- 2) Der skal ved KYC sondres mellem identitetskontrol og andre led i KYC. NemID anvendes kun til tjek af identiteten – ikke andre dele af KYC.
- 3) Distanceforhold medfører ikke automatisk høj risiko
- 4) Loven omtaler kun tre risikoklasser og det er kun ved "øget" risiko (jf. § 17), at identiteten skal kontrolleres ved flere kilder og i så tilfælde skelnes ikke mellem kontrolkilder (digitale signaturer ctr pas/kørekort mv).
- 5) Finanstilsynet har ikke fremlagt dokumentation for at NemID skulle være mindre sikkert eller mindre pålideligt til ID-kontrol end analoge ID-dokumenter.
- 6) NemID anerkendes i alle dele af samfundet som bevis for en borgers identitet, og der er et ønske fra regeringen og erhvervslivet om at anvende digitale løsninger.

Ovenstående argumenter fører til den samlede konklusion, at NemID (ligesom pas/kørekort) skal kunne anvendes som eneste kontrolkilde af ID-oplysninger også i "mellem" risiko (såvel som i begrænset risiko), og derfor foreslår vejledningens afsnit om NemID skal ændres til følgende:

"NemID er en pålidelig og uafhængig kilde, men i de tilfælde hvor ~~der er høj risiko~~ ~~der ikke kun er tale om begrænset risiko~~, vil det være nødvendigt for virksomheden at benytte sig af andre kontrolkilder eller mitigerende tiltag sammen med NemID" (s.62).

Yderligere spørgsmål til høringen/vejledningen:

- Hvis der i en forening forefindes både en bestyrelse og en direktion, hvem af disse skal så betragtes som reelle ejere, som vi skal indhente navn og CPR nr. på ? (Se afsnit 9.6.4, 2. afsnit i punktet om frivillige foreninger og andelsboligforeninger).
- I afsnit 9.6.4, 3. afsnit i punktet om frivillige foreninger og andelsboligforeninger står der følgende: *Til brug for identifikation af de reelle ejere kan virksomheden f.eks. indhente foreningens stiftelsesdokumenter, vedtægter eller referater fra generalforsamlingen.* Hvordan skal det forstås i forhold til de personer, der måtte være registreret som reelle ejere i CVR registret? Hvad har forrang ? Det i CVR registrerede eller det i stiftelsesdokumentet mv. registrerede?
- Finanstilsynet har i løbet af processen givet det indtryk, at i tilfælde hvor den daglige ledelse vurderes at være en bestyrelse, er udgangspunktet, at det er hele bestyrelsen, der skal betragtes som reelle ejere jf. § 2, stk. 1, nr. 9, litra b.

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

- Det ses ikke umiddelbart hvor i loven, at der står ordet "hele"?
- Hvordan skal virksomheder f.eks. forholde sig, hvis der er registreret 87 bestyrelsesmedlemmer– skal man da indhente navn og CPR nr. på alle 87?
- Kunne man forestille sig en mere pragmatisk tilgang således, at det kun var de tegningsberettigede i bestyrelsen, der skal betragtes som reelle ejere?

Med venlig hilsen

Thomas Benjamin Johansen
Chefkonsulent
Finans og Leasing
E-mail: tbj@finansogleasing.dk

Finanstilsynet
Att.: Cecilie Sander Bernbom
Århusgade 110
2100 København Ø.

København, den
9. august 2018
J.nr. H.23-18-013

Vedr.: Jeres j.nr. 6254-0011 - Høring over vejledning om lov om forebyggende foranstaltning mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven)

Vedr. udkastets side 47;

DE skal gentage sin uenighed i den fortolkning, at en ejendomsmægleres kundes modpart, bliver betragtet som kunde hos den nævnte ejendomsmægler. Denne fortolkning er uhjemlet i hvidvaskloven, og i relation til enhver anden lovgivning og sædvane, foreningen bekendt. Der findes efterhånden en omfattende korrespondance vedr. denne problemstilling, og foreningen henleder derfor Finanstilsynets opmærksom på sine allerede kendte anbringender i denne forbindelse. Der er tale om, at man ved administrativ forskrift pålægger ejendomsmæglerbranchen et udvidet ansvar for resten af samfundet, der ikke ses tiltænkt i den af Folketinget vedtagne lovgivning.

Idet tilfælde at ovenstående ikke giver anledning til at fjerne de to relevante fortolkningsbidrag i vejledningen, må der tillægges den fortolkning for så vidt angår både sælgermæglerens og købermæglerens "kunder", at hvor en sådan er modpart, der er kunde eller klient hos enhver, der er omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, herunder pengeinstitutter, realkreditinstitutter, advokater, revisorer eller for den sags skyld ejendomsmæglere, er disse ikke længere at betragte som ejendomsmæglerens kunder.

Vedr. udkastets side 65;

Det synes sparsomt beskrevet, hvorledes man som virksomhed skal forholde sig til § 11, stk. 2. Det må være uomtvistet, at der er to dele af bestemmelsen, hvor den sidste, rent intuitivt må afklares først, idet denne ikke er formuleret som afhængig af, hvorvidt det er tredjeparten selv, der giver oplysning om at repræsentere en kunde. Og hvorledes denne beføjelse afklares tilstrækkeligt, uden at vedkommendes identitet afdækkes og kontrolleres, er ubeskrevet.

Det var formålstjenstligt, om man overvejede at ændre vejledningsteksten, således at man lændede sig op ad direktivets artikel 13, hvor såvel kontrollen af personen, der handler på andres vegne, og kontrollen af vedkommendes beføjelse, afhænger af, hvorvidt vedkommende "foregiver" at handle på en kundes vegne. Dette er ikke eksplicit tilfældet, om end det synes tilfældet, at omsætning af direktiv til lov ikke tager højde for, at denne "foregivelse" reelt er forudsætning for begge dele af forpligtelsen iht. § 11, stk. 2.

Vedr. udkastets side 84;

Det er i første linje nævnt, at "*Virksomhedens hvidvaskansvarlige skal godkende et kundeforhold med en PEP (...)*". Det bør hertil føjes, "i det omfang, en

Islands Brygge 43
2300 København S

T: 7025 0999

F: 3264 4599

E-mail: de@de.dk

Internet: www.de.dk

sådan hvidvaskansvarlig skal udpeges iht. § 7, stk. 2." Dette er ikke tilfældet i alle virksomheder, men alene i de § 7 nævnte, hvorfor der vel ikke stilles krav om, at kundeforhold med PEP, godkendes af en anden "type" hvidvaskansvarlig f.eks. iht. § 8. stk. 3, i de virksomheder, der ikke skal udpege hvidvaskansvarlige iht. § 7.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'Anders Palmkvist'.

Anders Palmkvist
Vicedirektør, advokat og ejendomsmægler
Dir.tlf. 3264 4594
e-mail: aps@de.dk

Islands Brygge 43
2300 København S

T: 7025 0999
F: 3264 4599
E-mail: de@de.dk
Internet: www.de.dk

Fra: Jacob Stahl Otte <jso@drivkraftdanmark.dk>
Sendt: 10. august 2018 12:49
Til: Cecilie Sander Bernbom (FT); Ida Bruun (FT)
Cc: Jeppe Røn Hartmann
Emne: Høring - vejledning

Høring af forslag til vejledning om lov om forebyggende foranstaltning mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven)

Drivkraft Danmark (tidligere Energi- og Olieforum) takker for muligheden for at afgive høringssvar vedrørende Finanstilsynets vejledning om lov om forebyggende foranstaltning mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven).

Drivkraft Danmark har i den forbindelse følgende bemærkninger:

Ifølge hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 6), er udstedere af elektroniske penge og udbydere af betalingstjenester omfattet af bilag 1, nr. 1-7, i lov om betalinger, omfattet af hvidvaskloven. Kendetegnene for virksomheder, der udøver disse aktiviteter, er, at de er underlagt krav om fuld eller begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester eller udstede elektroniske penge i medfør af henholdsvis §§ 8-9 eller §§ 50-51 i lov om betalinger.

Lov om betalinger indeholder dog i § 5 en række undtagelser til lovens anvendelsesområde, herunder tilladelseskravene.

Drivkraft Danmark finder det derfor hensigtsmæssigt, at det præciseres i vejledningen, at alene virksomheder som udsteder elektroniske penge eller udbyder betalingstjenester, og som er underlagt krav om fuld eller begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester eller udstede elektroniske penge i medfør af henholdsvis §§ 8-9 eller §§ 50-51 i lov om betalinger, er omfattet af hvidvaskloven. Dette vil skabe klarhed for de virksomheder, der udbyder betalingstjenester eller udsteder elektroniske penge, og som er omfattet af en eller flere af undtagelserne i § 5 i lov om betalinger, at disse virksomheder ikke er omfattet af hvidvaskloven.

Med venlig hilsen

Jacob Stahl Otte
Direktør

T: +45 3345 6516
M: +45 3138 2858
www.drivkraftdanmark.dk

**Drivkraft
Danmark**

Følg os på: Twitter og LinkedIn

[Energi- og olieforum har skiftet navn til Drivkraft Danmark](#)

Finanstilsynet

Att.: Cecilie Sander Bernbom

Århusgade 110

2100 København Ø

ceb@fnet.dk

Dato: 13. august 2018

Vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven)

Den danske Fondsmæglerforening har modtaget Finanstilsynets høring af 13. juli 2018 vedrørende udkast til vejledning til hvidvaskloven.

Fondsmæglerforeningen skal udtrykke tilfredshed med den proces, hvorved vejledningen er udarbejdet, særligt den konstruktive inddragelse af branchen, der har været i forbindelse med de af Finanstilsynet afholdte arbejdsgruppemøder.

Nedenfor fremgår Fondsmæglerforeningens bemærkninger til Finanstilsynets udkast.

Bemærkninger til vejledningen***Kapitel 1 (side 7)***

Punkt nr. 18 skal henvise til afsnit 1.3 om registrering hos Erhvervsstyrelsen i stedet for afsnit 1.2, der omhandler hvidvaskregistrering hos Finanstilsynet.

Kapitel 4.3 (side 34)

I første afsnit foreslås det, at "retningslinjer" slettes eller erstattes af "forretningsgange". Det er så vidt ses første og eneste gang, at "retningslinjer" omtales i denne sammenhæng i vejledningen.

Kapitel 4.3.3 (side 36)

I første til tredje afsnit foreslås det at tilføje "risikobaseret tilgang" i forbindelse med, at der skal etableres kontrol.

Den danske Fondsmæglerforening

Børsen

1217 København K

Telefon 3374 6000

Telefax 3374 6001

www.fondsmæglerforeningen.dk

info@fondsmæglerforeningen.dk

I en virksomhed med få medarbejdere, få kunder og lavrisikoprodukter og -kunder vurderer Fondsmæglerforeningen det som et unødigt ressourceforbrug at fastlægge en forpligtelse til at kontrollere i forbindelse med oprettelse af en kunde, kontrollere i driften af en leder samt have kontrol af compliance.

En virksomheds fastsættelse af kontrolniveau ud fra en risikobaseret tilgang, som er beskrevet og følges, må vurderes som tilstrækkelig for efterlevelse af hvidvaskreglerne.

Kapitel 6.3 (side 41)

Efter "Om kravene til en complianceansvarlig henvises til" foreslås det at tilføje:

- Delegerede forordning 2017/565 art. 22 og 23 (i medfør af MiFID II)

Disse regler stiller krav om en complianceansvarlig hos investeringsselskaber, herunder fondsmæglerselskaber.

Kapitel 7 (side 47)

I punkt nr. 11 foreslås "den juridisk bindende" fjernet, således at punkt nr. 11 får følgende ordlyd: "Ved værdipapirhandel er kunden den fysiske eller juridiske person, som virksomheden indgår aftale med".

Formuleringen ønskes fjernet, da det kan skabe forvirring at læse punkt nr. 12 i lyset af den nuværende formulering i punkt nr. 11, fordi punkt nr. 12 gælder både, når værdipapirhandel gennemføres som fuldmagts-, kommissionshandel m.v.

Kapitel 15 (side 78)

Det er forståelsen, at pligten til at indberette til Finanstilsynet fremgår af bekendtgørelse om indberetning og offentliggørelse af oplysninger om indenlandske politisk eksponerede personer nr. 1704 af 20/12/2017 (PEP-bekendtgørelsen).

Når man læser sidste afsnit i indledningen til kapitel 15, kan man få det indtryk, at det er alle typer af organisationer, myndigheder og virksomheder, der har PEP'er i ledelsen mv., der er forpligtet til at indberette til Finanstilsynet.

Det foreslås for at undgå tvivl og sikre korrekt forståelse, at det bliver præciseret, at det alene er organisationer, myndigheder og virksomheder omfattet af PEP-bekendtgørelsen, der er forpligtet til at indberette til Finanstilsynet.

Kapitel 28.3 (side 120)

Vejledningen bør præcisere, om der med "kunder" menes, at en virksomhed skal screene ikke blot en kunde, der er en juridisk person, men også dens reelle ejere.

Kapitel 29 (side 121)

Det foreslås, at "for så vidt angår alternative investeringsfonde" bliver slettet. Krav om

whistleblowerordning fremgår for alternative investeringsfonde af FAIF-loven og for investeringsforeninger af lov om investeringsforeninger.

Fondsmæglerforeningen står naturligvis til rådighed for en drøftelse af dette høringssvar.

Med venlig hilsen

Marianne Settnes
bestyrelsesformand

Finanstilsynet
ceb@ftnet.dk

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98

DATO: 14. august 2018
SAGSNR.: 2018 - 1935
ID NR.: 540491

Høring over vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme

Finanstilsynet har ved e-mail af 13. juli 2018 anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte høring.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Det fremgår af afsnit 9.6.2. i vejledningen, at der altid skal indhentes oplysninger om den eller de reelle ejeres identitet, hvilket kan forstås således, at advokaters klienter med midler på advokatens samlekklientkonto skal legitimeres over for pengeinstituttet, hvor advokaten har samlekklientkonto.

Klienter med midler på advokaters samlekklientkonti legitimeres, i tilfælde hvor sagen er omfattet af hvidvaskloven, over for advokaten. Under hensyn til advokatens tavshedspligt og til den særlige konstruktion ved samlekklientkonti, bør det af vejledningen fremgå, at advokaters klienter med sager omfattet af hvidvaskloven og med midler på samlekklientkonti alene skal legitimeres over for advokaten. Advokaten kan i tilfælde, hvor den konkrete sag giver anledning til underretning til Hvidvasksekretariatet videregive legitimationsoplysninger til Hvidvasksekretariatet.

Med venlig hilsen

Torben Jensen

Western Unions kommentarer til den kommende høring om vejledning til AML-loven.

Western Union ("WU") sætter pris på muligheden for at fremsætte kommentarer til Finanstilsynet om den kommende høring, eller retningslinjerne til lov om foranstaltninger til forebyggelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme ("hvidvaskloven").

Som baggrund er WU førende inden for globale betalingstjenester. Ud over online-tjenester og tjenester rettet mod virksomheder og selskaber, driver WU et stort detailnetværk på mere end 500.000 agentlokationer fordelt på mere end 200 lande og territorier. I Danmark tilbyder WU sine tjenester via et netværk på ca. [208] fysiske lokationer, der forvaltes af agenter fra et irsk betalingsinstitut, der kaldes Western Union Payment Services Ireland Limited ("WUPSIL"). WUPSIL er under tilsyn af Central Bank of Ireland ("CBI") og har pasportet sin licens til Danmark (og andre lande i EU og EØS) på grundlag af Payment Services Directive ("PSD"). WUPSIL-agenter er registreret hos CBI som agenter for WUPSIL og fremgår også af Finanstilsynets register.

Resume

Med hensyn til den forventede udstedelse af vejledning fra Finanstilsynet i henhold til Artikel 47, stk. 4, i hvidvaskloven, pålægger Western Union, at Finanstilsynet præciserer sin stilling og forventning til agenter for udbydere af betalingstjenester. Specielt ønsker WU, at Finanstilsynet vedtager at ved at regulere det primære betalingsinstitut eller gennem implementering af et centralt kontaktpunktskrav ("CCP") vil der være tilstrækkeligt tilsyn med primære betalingsinstitut sagenter, og agenterne behøver derfor ikke have separate og forskellige AML / CFT forpligtelser. WU mener, at inddragelsen af agenter fra betalingsinstitutter som obligatoriske enheder i henhold til Artikel 1, stk. 9, i AML-loven vil få den utilsigtede konsekvens af at være i strid med ånden i EU's fjerde hvidvaskningsdirektiv ("AMLD4") , PSD og de europæiske tilsynsmyndigheders ("ESA") regulatoriske tekniske standarder ("RTS") for CCP'er.

Det er ikke kun unødvendigt, men også risiko for en inkonsekvent tilgang inden for EU. Desuden vil det derfor sandsynligvis få en afskrækkende hensigt for potentielle detailagenter, til at komme ind på betalingsmarkedet og strider mod det fælles europæiske markedsprincip. Dette ville være til skade for forbrugerne og EU / EØS som helhed.

Finanstilsynet har allerede tilsynsmyndighed over betalingsinstitutets agenter gennem regulering af selve betalingsinstituttet. Finanstilsynet bør benytte lejligheden til at udstede retningslinjer for blot at præcisere denne myndighed i den nye lovgivning og give betalingsinstitutter mulighed for at gennemføre AML / CFT kravene på alle dets agenter i Danmark. Alternativt vil WU velkomme en tilgang, der tilpassede Danmark med ESA-tilgangen. ESA har udtalt deres tankegang i den igangværende konsultation om RTS for CCP. WU bemærker, at Finansministeriet forbeholder sig ret til at indføre et CCP krav, og derfor ville dette være helt inden for rækkevidde.

1. betalingsinstitutets agenter som forpligtede enheder i henhold til AML-loven

Artikel 1, stk. 9, i AML-loven gjorde agenter for betalingsinstitutter forpligtede enheder. Det betyder, at alle kravene i AML-loven kan have til formål at blive anvendt særskilt og ligeligt for både betalingsinstitutionen og dets agenter. Vi antager, at dette krav var baseret på det

påståede behov for tilsyn med sådanne agenter i Danmark, især i betragtning af de risici, de anses for at udgøre.

Selvom en øget indsats fra Finanstilsynet til at udøve tilsyn med agenter er prisværdigt, er det klart, at de krævede værktøjer allerede er tilgængelige, og at gøre agenturets til forpligtede enheder i den henseende, ikke er nødvendige i lyset af ESA RTS for CCP'er, og det er også uforholdsmæssigt og i strid med AMLD4 og PSD (herunder PSD2) af de grunde, der er angivet nedenfor.

Faktisk kan det ved at forpligte agenter fra betalingsinstitutter og potentielt skabe for stor en regulatorisk byrde, betyde at betydelige antal pengeoverførselsagenter kan vælge at gå ud af markedet. Dette skaber den meget reelle mulighed for, at forbrugerne vil blive drevet ind i armene af ulicenserede, skrupelløse og kriminelle pengeoverførselsudbydere, hvilket klart strider imod de politiske målsætninger, der understøtter den nye AML-lov og AMLD4.

1.1 ESA RTS for CCP'er

For at bygge bro over det opfattede reguleringshul, der er identificeret af Danmark (og andre medlemsstater), AMLD4 Artikel 45 (9) giver medlemsstaterne mulighed for at indføre et CCP-krav til at føre tilsyn med andre virksomheder end filialer. For at undgå, at medlemsstaterne tager inkonsekvente tilgange i den henseende, bad EU-Kommissionen specifikt om, at der skal vedtages sekundærlovgivning (såkaldte "niveau 2-foranstaltninger") i denne henseende.

Som Finanstilsynet vil være opmærksom på, har ESA offentliggjort udkast til RTS for CCP'er, som i øjeblikket er underlagt offentlig høring. Disse niveau 2-foranstaltninger har til formål at lette tilsynsmyndighedernes **tilsyn** med compliance ved **etablering** af betalingsinstitutter ud over forpligtede enheder, det vil sige andre end filialer, og agenter anses for at være omfattet.

Formålet med de nye foranstaltninger er identisk med det, der er identificeret ved den nye AML Lov, faktisk :

"Central Contact Point har to hovedfunktioner:

- a) At sikre, at ansættelsesinstitutionens overholdelse af værtsmedlemsstatens AML / CFT-krav og*
- b) At lette tilsynet af værtsmedlemsstatens kompetente myndigheder. Dette omfatter også værtsmedlemsstatens kompetente myndigheder med dokumenter og oplysninger efter anmodning."*

Det fremgår af ovenstående, at for så vidt der er en forskriftsmæssig kløft, løses dette på EU-plan ved indførelsen af CCP'en, så den særskilte regulering af betalingsinstitutters agenter forekommer unødvendig.

Hvis Danmark skulle fortsætte med sin nuværende tilgang, ville det føre til uoverensstemmelse med den tilgang, som andre medlemsstater har taget, hvilket netop AMLD4 og RTS hævder at undgå.

Udtalt i bilag A er et uddrag fra ESA RTS på CCP, som yderligere forklarer, hvorfor det ville være uhensigtsmæssigt for Danmark at tage det modsatte tilgangspunkt og gøre agenterne til "forpligtede enheder"

1.2 Yderligere grunde til, at WU ikke støtter særskilt regulering af agenter

1.2.1 Den europæiske retslige ramme

Det fremgår klart af artikel 3, stk. 2, i AMLD4, at definitionen af "forpligtede enheder" omfatter "finansielle institutioner" og deres filialer (når de er beliggende i Unionen / EØS), men omfatter ikke betalingsinstitutters agenter.

Kommissionens arbejdsdokument (SEC (2011) 1178) ("Working Paper") udtrykker udtrykkeligt den opfattelse, at agenter (i modsætning til filialer) ikke bør betragtes som en forlænget arm af de finansielle institutioner og som sådan ville blive betragtet som forpligtede enheder, der er direkte bundet af AML-forpligtelser som følge heraf (bortset fra i de tilfælde, hvor agenten også optræder som kreditinstitut i sig selv). Bilag B indeholder relevante uddrag af arbejdsdokumentet, som udtrykkeligt sonder mellem filialer af finansielle institutioner (som er beregnet til AML-formål i forhold til finansieringsinstitutter) og agenter for finansielle institutioner, der er til AML-formål, og som ikke anses for at være AMLD4 som værende finansielle institutioner selv i kraft af at være agent for en betalingsinstitution.

Endelig er det værd at bemærke, at European Payment Institution Federation ("EPIF") i sit positionsdokument af 26. januar 2012 udtrykte sig imod forslaget om at gøre agenter fra udenlandske betalingsinstitutter forpligtede enheder og har hævdet, at det ville være i strid med PSD:

"PSD blev vedtaget for at muliggøre mere konkurrence på EU-markedet ved at eliminere det eksisterende begrænsningskrav i visse EU-medlemsstater, at betalingstjenester kun kunne udbydes af regulerede finansielle virksomheder. Derfor vil genindførelsen af et begrænsningskrav til PSD-regimet via bagdøren (f.eks. Revisionen af 3.AML-direktivet) gå imod PSD's ånd og bør derfor undgås og ikke anbefalet af EC. I praksis ville en sådan ændring tjene som en stærk afskrækkende virkning for mange potentielle detailagenter at komme ind på betalingsmarkedet som agent, til skade for EU's forbrugere og det indre marked som helhed. Da PI'erne forbliver ansvarlige for alle handlinger og udeladelser af hele deres agentnetværk, herunder AML-forpligtelser, bør den nuværende tilgang ikke ændres uden nogen overordnet nødvendighed."

1.2.2. EU Betalingsinstitutioner og deres agenter - standard driftsmodel

Som Finanstilsynet er opmærksom på, forbliver betalingsinstitutter ansvarlige for alle handlinger og udeladelser af hele deres agentnetværk, herunder AML-forpligtelser.

Ved at placere hele spektret af krav direkte på en agent (ifølge AML-loven) synes at være en uforholdsmæssig byrde og ikke giver yderligere fordele, når disse ansvarsområder allerede er bedre og mere effektivt håndteret af betalingsinstituttet. Dette fremgår tydeligt af standardoperationsmodellen for europæiske betalingsinstitutter, hvor agenter opererer som første forsvarslinje til AML-formål, hvor størstedelen af AML / CFT-ansvaret forvaltes centralt af det pågældende betalingsinstitut.

Selvom det kan være tilfældet, hvor en agent opererer meget uafhængigt af sit betalingsinstitut, og er under kontraktmæssig forpligtelse overfor deres betalingsinstitut til at håndtere alle AML / CFT-foranstaltninger selv, er dette ikke den mest almindelige driftsmodel i Europa.

Denne kendsgerning anerkendes også af Kommissionen i arbejdsdokumentet (se bilag C)

1.2.3 Western Unions forretningsmodel

For WU er agenter en frontlinje og den første forsvarslinje til bekæmpelse af ulovlig finansiering, men alle andre AML / CTF relaterede opgaver og ansvar håndteres af betalingsinstituttet.

Selvom det er et krav for agenter at være risikobevist og følge et sæt af compliance procedurer, der er fastlagt af WU for at opfylde reglerne i både hjem og værtsland, udføres størstedelen af arbejdet for at sikre overholdelse af AML-lovgivning ikke af hver individuel agent, men hos WU centralt.

For at illustrere hvordan agenter arbejder på linje med, snarere end fuldt ud uafhængigt af deres betalingsinstitut, ønsker WU at fremhæve, at agenter opererer terminaler med WU-software, afvikler ikke internationale transaktioner selv, følger procedurer fra WU og WU fastholder historiske transaktioner og forbruger historik. Derudover er det WU, der foretager risikovurderinger og -politikker og -procedurer for hver jurisdiktion, og WU, der udfører overvågning og screening af transaktioner relateret til AML, TF, Sanktioner, PEP'er mv., herunder mistænkelige mønstre, der ikke alene opstår fra en enkelt agent lokation, men på tværs af flere agent lokation og jurisdiktioner.

Ud over e-learning, manualer og off-site træning er WU-agenter underlagt inspektioner på stedet og træning fra lokale compliance teams. Under sådanne inspektioner og træning lægges der særlig vægt på forebyggelse af forbrugersvindel, mistænkelig aktivitet, finansiering af terrorisme og agentens forpligtelse til at henvise sådanne begivenheder til WU for videre undersøgelse. Manglende overholdelse af den pågældende agent resulterer i opfølgingsforanstaltninger fra WU, op til og med opsigelse af agentens kontrakt med WU. Der er også andre overvågnings- og interne systemer på plads for at sikre at agenter er compliant

Det er WUs forståelse, at agenter, der pålægges forpligtelser, vil tilføje ansvar og forpligtelse for alle opgaver, der er benævnt i AML-loven, til hver enkelt agent såvel som betalingsinstituttet. Mens nogle opgaver stadig kan udføres af betalingsinstituttet på outsourcet basis, vil opgaver, der kræver betydelige ressourcer, placeres direkte på agenten. For eksempel ville agenten være forpligtet til at lave egne risikovurderinger såvel som at oprette deres egne politikker og procedurer. Det er WU's holdning, at betalingsinstituttet - i stedet for den enkelte agent - er bedre rustet til centralt at styre disse opgaver ud fra et personale-, system- og ressourceperspektiv, for blot at nævne nogle få.

2. Indførelsen af et centralt kontaktpunkt krav

Hvis Finanstilsynet beslutter at gennemføre kravet om at indføre en CCP, er det afgørende, at et sådant krav skal gælde for alle udbydere af betalingstjenester med en virksomhed i Danmark for ikke at fordreje konkurrencen og undgå vilkårlighed i reguleringen.

Derudover vil WU gerne henvise til følgende generelle principper og kriterier, der skal overvejes:

- Så længe de forpligtede enheder leverer en kontaktperson / punkt, der har de nødvendige kvalifikationer og kendskab til lokale AML / CFT krav, er det tilsigtede formål med AMLD4 Artikel 45, stk. 9, blevet behandlet. Ud fra et EU-indre marked og proportionalitetsperspektiv bør det ikke gøres obligatorisk at få CCP'en til at være fysisk lokaliseret i Danmark, så længe det sikres, at CCP'en er tilgængelig til at møde lokale myndigheder på anmodning med en rimelig meddelelse. Årsagen er praktisk, da virksomhederne måske vil bruge en regional kontakt, snarere end en national (f.eks. En CCP for Skandinavien).
- CCP bør have lov til at kommunikere med hjem- og værtsstatsregulatorer på engelsk for at lette informationsudvekslingen inden for EU's tilsynsbefolkning. Passportmeddelelser og anden PSD-relateret kommunikation (fx agentmeddelelser) mellem tilsynsmyndigheder er allerede udført på engelsk, så der er en fast praksis der bør bygges på.
- CCP skal ikke være forpligtet til at være direkte ansat af den forpligtede enhed, da dette ville være i strid med markedspraksis i EU-dækkende driftsgrupper, hvor visse funktioner udliciteres til tilknyttede koncernenheder eller tredjeparter (f.eks. Midlertidige personaleudbydere , ikke-tilknyttede agenter mv.).
- CCP bør ikke have noget personligt ansvar, da dette kun er et kontaktpunkt. Ansvarer bør forblive hos den forpligtede enhedens bestyrelsesmedlemmer og øverste ledelse.

3. Western Union's Agent Tilsyns Program

Vi mener, at Western Union Agent Tilsyns Program er et glimrende eksempel på, hvordan et betalingsinstitut kan gennemføre et effektivt globalt og lokalt AML / CFT-program gennem alle dets agenter, samtidig med at man imødekommer Finanstilsynet's mål.

I de sidste 5 år har Western Union gennemført et meget robust Agent Tilsyns Program baseret på vores egen erfaring med agenterne, såvel som baseret på vores interaktion og feedback fra forskellige regulerende myndigheder over hele kloden. Western Unions udgifter til Compliance er steget fra ca. 60 millioner dollars i 2011 til en årlig udgift på omkring 200 millioner dollars i 2016. I dag er over 20 procent af virksomhedens arbejdsstyrke dedikeret til compliancefunktioner.

Vi vil gerne anbefale, at modellen for principal-agent-forholdet bør udgøre en del af Finanstilsynets vejledning, da det accepteres som en effektiv måde at overse en stor database af agenter gennem et lille antal betalingsinstitutter. Det kan tjene som grundlag for vejledningen, da det opfylder kravene uden at placere en urimelig byrde på betalingsinstituttsektoren, med

de mulige konsekvenser af, at alle agenter bliver vurderet gennem "Fit and Proper" -kontrol af betalingsinstituttet, før den registreres hos Finanstilsynet.

Ifølge USAs forskrifter fra Financial Crimes Enforcement Network er Western Union fuldt ansvarlig for sine agenter globalt og har det ultimative ansvar for at implementere, vedligeholde og gennemføre et effektivt og omfattende Agent Tilsyns Program. De fleste tilsynsmyndigheder over hele kloden, herunder USA og England, har accepteret og godkendt modellen for betalingsinstitut og agentforhold og forventer et betalingsinstitut har kvalificeret ledere og ledelseskontroller på plads, med klar ansvarlighed og tilstrækkelige ressourcer til at understøtte overvågning og tilsyn af agenter og til at have klare kriterier for udvælgelse af agenter til due diligence baggrundskontrol, herunder besøg på stedet.

Western Union har implementeret ovennævnte tilgang og sørger for overvågning og overvågning af dets agenter på alle stadier af agent livscyklus som beskrevet nedenfor og demonstreret i det følgende:

3.1 Agent opstart:

Ved aftale om opstart som agent for Western Union, udfører Western Union "Fit and Proper check", som omfatter verifikation af personlige og forretningsmæssige detaljer af agenten i tillæg til sanktioner, PEP og negativ mediascreening. WU forpligter sig også til at udarbejde "klasser af handelsrisikovurderinger af alle potentielle og effektive europæiske agenter i overensstemmelse med intern forretningspraksis og Western Unions globale handelspolitiske klasse ("Class of Trade Policy"). WU's handelspolitik indeholder en liste over forbudte industrier Western Union indgår ikke et forretningsforbindelse med. Handelspolitikken klasse indeholder også særlige industrier, hvor Western Union kun indgår et forretningsforhold med, efter at der er udført udvidet due diligence-indsats, og der er opnået en formel godkendelse fra både WU og Western Union Company's Compliance Senior Management.

Anvendelse af den ovenfor beskrevne tilgang i perioden 2016 – Marts 2018

Antal af modtagne Agent ansøgninger	405
Antal af godkendte Agent ansøgninger	120
Antal af ikke godkendte Agent ansøgninger	87
Antal af agenter der er enten suspenderet eller termineret	179
Antal af Agent ansøgninger under behandling	19

3.1.1 Agent AML-træning

Western Union sikrer, at alle nye agenter har gennemgået den første træning af AML og modtager Agent Compliance Manual og Anti-Svindel Politikker og Procedurer, som gør det muligt for Agenten at forstå deres ansvar som agent, for at overvåge transaktionerne, rapportere mistænkelige transaktioner, udføre kundeidentifikation og registrere oplysninger om transaktioner. Den første træning gives, før agenten får adgang til Western Union-systemet.

Alle eksisterende agenter skal gennemgå AML-genopfrisknings-træning på årsbasis. Regelmæssigheden styres af værktøjet "Learning Management

System", som automatisk stopper adgangen til transaktionssystemet, hvis den relevante agentmedarbejder ikke har gennemført genopfriskningstræningen.

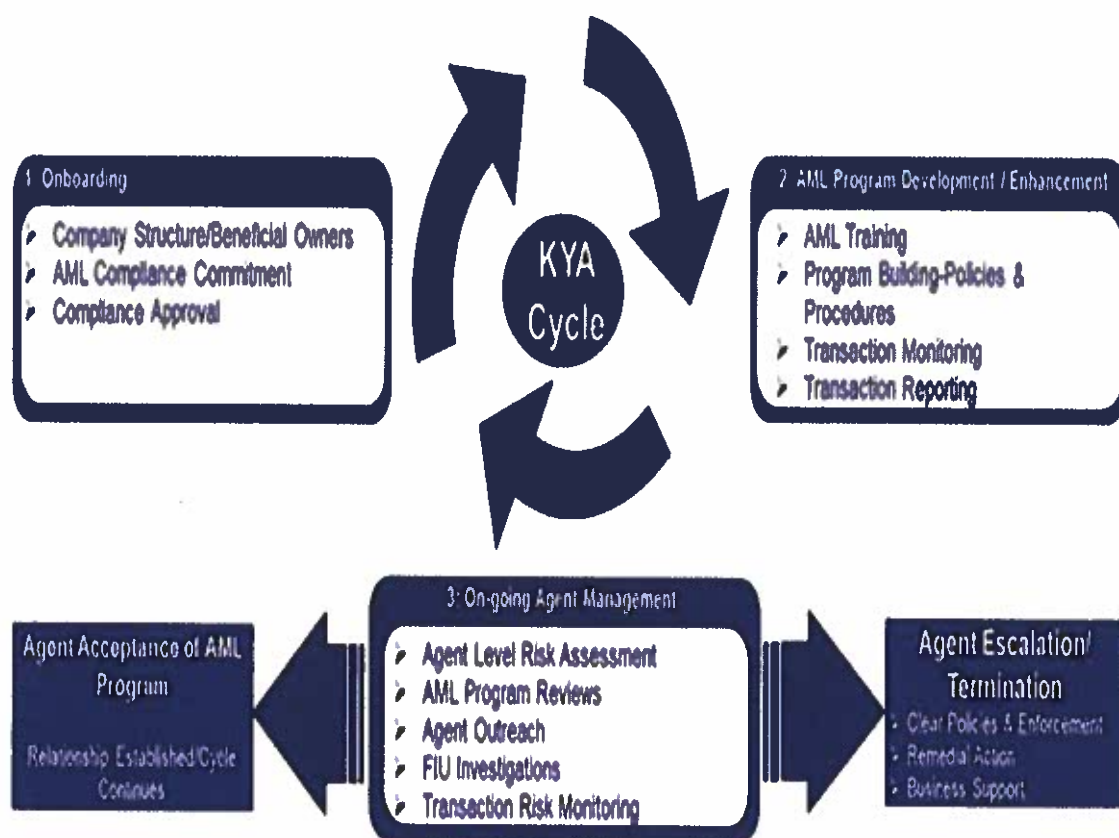
Ud over dette gives agenter også AML-træning under agentbesøg af Wus compliance ansvarlige i det pågældende land.

3.1.2 Løbende Agent Oversigt:

Western Union har forpligtet sig til at afbøde en del af agentrisikoen ved at besøge og gennemgå vores netværk af agenter på en risikobaseret tilgang.

Den omfattende model til prioriteringsstrategi ("CMPS") er en statistisk indeksmodel bygget af Western Union, kombinerer og forbedrer forskellige risikoindekser og bruges til at måle agentrisiko på tværs af store kategorier. For at bestemme en risiko bruger CMPS-modellen forskellige faktorer, herunder men ikke begrænset til transaktionsvolumener, transaktionskorridorer, svindelindeks og data om mistænkelig aktivitet for transaktioner, der forekommer på agentlokationen

WU bruger CMPS-modellen til at risiko rangere agenterne i alle de lande, hvor den opererer, og besøge agenter med højere risikoindikatorer. Besøg inkluderer en gennemgang af agentens overholdelse af AML / CTF Compliance standarderne fastsat af WU, interview med agentens Compliance ansvarlige, supplerende træning og anbefalinger til forbedringer, hvor det er relevant. Resultaterne af en Agent's gennemgang og eventuelle mangler i overensstemmelse med compliance programmet sendes til Agenten for gennemgang, afhjælpning og endelig beslutning. Opfølgning gennemføres for at bekræfte, at en agent har korrigeret eventuelle identificerede mangler. I tilfælde, hvor agenter ikke overholder den plan, der er tildelt af WU, suspenderer Western Union agenten og derefter afslutter sit forhold til disse agenter som fremhævet i de følgende figur.

Gennemgangen fokuserer primært på følgende områder: Politikker og procedurer og deres effektivitet; Professionel ekspertise, viden og udpegning af compliance delegeret; AML træning, Mistænkelig aktivitet, overvågning og rapportering; opbevaring af oplysninger; gennemførelse af procedurerne for bekæmpelse af svindel og gennemføres for at sikre, at agenter effektivt kan opdage, afskrække og forhindre hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme og bedrageri. Agenten er ansvarlig for at overholde WUs vejledning og Agent Compliance Manual, der indeholder alle lovkrav i henhold til lokal lovgivning.

Under et besøg på en agentlokation, bruger WU Compliance Officer (WUCO) tid uden for agentstedet inden den planlagte aftale, for at observere hvem der færdes i området og det og hvilket område det er, for at få en bedre forståelse af området og aktiviteterne omkring lokationen. Derudover overseer WUCO den interne drift af agentens lokation. Hvis observationerne af agenten synes tvivlsomme, noterer WUCO observationerne og diskuterer sagen med deres vejleder. Alle emner med bemærkninger fra Compliance Officer registreres, og yderligere foranstaltninger følges op gennem systemet kaldet iWatch.

Afsluttende bemærkninger

I lyset af alle de foregående argumenter vil WU anmode Finanstilsynet om at udstede retningslinjer, der præciserer, at Finanstilsynet allerede har tilstrækkelig tilsynsmyndighed over agenter i udenlandske betalingsinstitutter gennem regulering af betalingsinstituttet eller ved at følge CCP-tilgangen.

Western Union håber, at indsendte kommentarer er nyttige til at fremhæve sine vigtigste bekymringer og prioriteringer med hensyn til de emner, der rejses, og vil gerne byde mulighed for at give yderligere og mere detaljerede informationer til indholdet af enhver vejledning, som Finanstilsynet kan overveje om dette emne.

Western Union vil også gerne adressere, at dette brev er sendt både på engelsk og dansk, den engelske udgave er det officielle brev og det danske brev er en fri oversættelse, oversat for Finanstilsynets bekvemmelighed. Skulle der opstå behov for afklaring, henvises til det engelske brev som officielle kommentarer. Alle synspunkter er synspunkter officielt fra Western Union og er kun indsendt af undetegnede.

Skulle der være nogle spørgsmål i forhold til ovenstående kommentarer, venligst kontakt Central Contact Point for Danmark, Lasse Ingemann Hansen, +45 22718020 eller lasse.ingemannhansen@wu.com

Med venlig hilsen,

Lasse Ingemann Hansen, CCP

Country Compliance Officer

Western Union Payment Services Ireland Limited

Bilag A: Uddrag fra ESA om RTS for CCP'er

"Kredit- og finansieringsinstitutter, der er omfattet af direktiv (EU) 2015/849, skal overholde AML / CFT-ordningen i den medlemsstat, hvor de er etableret. Det betyder, at betalingstjenesteudbydere og elektroniske pengeudstedere (»institutioner«), **der driver en anden virksomhed end en filial** i en anden medlemsstat, skal sikre, at denne virksomhed opfylder værtsmedlemsstatens AML / CFT-krav¹. **En anden virksomhed end en filial kan omfatte agenter for betalingstjenesteudbydere² og personer, der distribuerer elektroniske penge på den elektroniske pengeudstederes vegne³.**

Direktiv 2005/60 / EC præciserede, at **filialer** af kredit- eller finansieringsinstitutter, der er beliggende i en anden medlemsstat, **er forpligtede enheder**. Det behandlede ikke fænomenet af andre virksomheder end en filial, ligesom agenter for betalingstjenesteudbydere eller elektroniske pengeforhandlere.

Som følge heraf krævede nogle medlemsstater at institutioner, der havde hovedkontor i en anden europæisk medlemsstat, men havde tjenesteydelser i deres jurisdiktion gennem agenter og i nogle tilfælde distributører til at udpege "centrale kontaktpunkter". **Disse centrale kontaktpunkter tjener som kontaktpunkt mellem den værts kompetente myndighed og den institution, der er beliggende i en anden medlemsstat, hvilket letter AML / CFT-tilsynet med agent- og distributørnet på værtsmedlemsstatens område. Kommissionens forslag til et fjerde direktiv om bekæmpelse af hvidvaskning af penge, som blev offentliggjort i 2013, foreslog, at de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'er) skulle udvikle udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder for at sikre, at medlemsstater, der kræver, at institutionerne udpeger et centralt kontaktpunkt, vedtager en konsekvent tilgang og for at sikre, at dette krav står i forhold til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.**

Artikel 45, stk. 10, i direktiv (EU) 2015/849 - Anvendelse og anvendelsesområde

I henhold til Artikel 45, stk. 10, i direktiv 2015/849 skal ESA udarbejde udkast til forskriftsmæssige tekniske standarder for de kriterier, som medlemsstaterne bør anvende ved afgørelsen af, om udenlandske institutioner, der driver andre virksomheder end en filial på medlemsstatens område, bør udpege en central kontaktperson. Punkt og hvad funktionerne i det centrale kontaktpunkt skal være. ESA'erne skal forelægge disse udkast til regulatoriske tekniske standarder for Kommissionen senest den 26. juni 2017. [...]

Hensigten er at skabe retssikkerhed og en konsekvent fortolkning af de centrale kontaktpunkter i hele EU, samtidig med at medlemsstaterne tillader at kræve de centrale kontaktpunkter, hvor dette er nødvendigt i lyset af og i forhold til hvidvaskning af penge og finansiering af terroristfinansiering i forbindelse med driften af udenlandske institutioners virksomheder på deres område.

I Artikel 45, stk. 9, i direktiv 2015/849 er det klart, at et centralt kontaktpunkt har to hovedfunktioner: a) at sikre på udnævnelsesinstitutionens vegne overholdelsen af værtsmedlemsstatens AML / CFT-krav og b) at lette tilsynet af værtsmedlemsstatens kompetente myndigheder. Dette omfatter også værtsmedlemsstatens kompetente myndigheder med dokumenter og oplysninger efter anmodning ".

¹ Artikel 45, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849

² Artikel 4, stk. 38, i direktiv 2015/2366 defineres »agent« som »en fysisk eller juridisk person, der handler på vegne af et betalingsinstitut i forbindelse med betalingstjenester«

³ Direktiv 2009/110 / EF

Bilag B - Uddrag fra arbejdsdokumentet

Fra SEC (2011) 1178, side 3-4

"A) Er agenter" finansielle institutioner?

For AMLD's formål er filialer af betalingsinstitutter ligestillet med pengeinstitutter og er derfor individuelt underlagt AMLD-forpligtelserne (jf. AMLD's artikel 3, stk. 2, litra f), som om de var separate finansieringsinstitutter.

Til forskel fra filialer er agenter for betaling (eller andre finansielle) institutioner ikke anset i AMLD for at være finansielle institutioner selv, og de er heller ikke eksplicit omfattet af nogen af de andre kategorier af institutioner / personer, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, i AMLD. Hvis nogle af disse kategorier imidlertid af deres karakter skulle henhøre under nogen af disse kategorier (fx har PI som agent i medlemsstat B et kreditinstitut, en filial af et kreditinstitut eller enhver anden finansiell institution som et bureau de change) så ville de være direkte underlagt AMLD forpligtelser. "

Fra SEC (2011) 1178, side 5

"B) Er agenter en form for etablering?

[...]

Men den omstændighed, at en sådan »etableringsform« ikke kunne lovligt ligestilles med en »filial« i betalingsinstitutionen, forhindrer enhver automatisk forlængelse af »agenterne« i den lovordning, der gælder for »filialer«

Fra SEC (2011) 1178, side 9

"D) Må agenter overholde AMLD krav?

Artikel 17, stk. 1, litra b), i PSD kræver, at hjemmetilsynsføreren bl.a. vurderer "de interne kontrolmekanismer, der skal anvendes af agenterne for at opfylde forpligtelserne i forbindelse med hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (vægt tilføjet). "

Selvom det ikke udtrykkeligt er angivet, indebærer AMLD's territoriale karakter, at agenter selv, der handler på vegne af PI, skal overholde værtslandets AMLD-krav. Men agenternes AML-forpligtelser ville ikke finde deres kilde direkte i selve AMLD, men i stedet for den kontrakt, de har underskrevet med PI, som er ansvarlig for tilsynet med dets agenter og derfor er ansvarlig for alle mulige overtrædelser af AML krav fra sine agenter. Dette bekræftes i betragtning 28 i AMLD: "

Bilag C - Uddrag fra arbejdsdokumentet

Fra SEC (2011) 1178, side 9 og 10

"PIs' forskellige forretningsmodeller

PI'er, der arbejder med detailagenter, der ikke er enheder omfattet af AMLD, står over for forskellige muligheder:

- At påberåbe sig agenter til at udføre AMLD-forpligtelserne (CDD, årvågenhed, rapportering mv.) på selve betalingsinstituttets vegne. Dette scenario indebærer, at PI sat tilstrækkelige ressourcer, således at agenten er seriøst uddannet og udstyret til at udføre CDD og indgive mistænkelige transaktioner i overensstemmelse med værtslandets lovgivning, og at der findes tilstrækkelig intern kontrol som omhandlet i artikel 17, stk. 1b, i PSD.

*- At overveje, at det ikke er hensigtsmæssigt, at detailagenter udfører AML-kontrol og indsender mistænkelige transaktionsrapporter, og derfor bør detailagenter simpelthen udføre bogføring og udføre betalingstjenesterne. AML-krav, herunder indberetning af mistænkelige transaktioner, skulle derefter udføres af PI selv enten fjernt fra hjemlandet eller af en repræsentant for PI, der er beliggende i medlemsstat B, som skulle have til opgave at overholde overholdelses- og rapporteringsopgaver. Det ser ud til Kommissionens tjenestegrene på grundlag af oplysninger indsamlet fra nogle markedsaktører i pengeoverførselsområdet, **at sidstnævnte mulighed er den ene begunstiget og anvendt af markedsaktører.***